

NE naš čas

31. oktober 1975 - leto XI. - št. 42 (301) - cena 2 din
Glavni in odgovorni urednik: Ljuben Naraks

KONČAN »TEDEN KOMUNISTA«

V velenjski občini sta prešnji in prva polovica tega tedna minila v znamenju manifestacij ob Tednu Komunista in 50-letnice pisane partijske besede. V ponedeljek so v prostorih skupščine občine odprli razstavo ob tem pomembnem jubileju, v sredo 22. oktobra je bila javna tribuna „Razvoj krajevne skupnosti in uveljavljanje delegatskih razmerij“, ki so jo pripravili v krajevni skupnosti Velenje - Stara vas. Prejšnji petek je bil popoldne zbor komunistov velenjske občine, na katerem je o pomenu pisane partijske besede govoril urednik Komunista Vljako Krivokapič. Zvečer tega dne so v gornjih prostorih knjižnice odprli oddelek partijske literature.

V ponedeljek, 27. oktobra, je bil prvi zbor komunistov, članov drugih družbenopolitičnih organizacij in občanov krajevne skupnosti Stara vas. V torek pa so se sešli samoupravljavci TGO Gorenje in REK. Na sliki: Zbor komunistov v Stari vasi.

JUTRI — DAN MRTVIH

Jesen je tu. To je čas, ko se pripravlja narava na zimski počitek. Te dni pa se spominjamo tudi vseh tistih, ki so darovali svoja življenja za svobodo. V zahvalo jim bomo okrasili grobove in se jih znova spomnili, saj se je iz njihove krvi rodila nova domovina, domovina, v kateri preživlja danes mladina svojo brgzkbrno mladost.

Tudi letos se bomo spomnili vseh preminulih revolucionarjev, borcev, talcev in aktivistov, pa tudi prijateljev, znancev in sorodnikov. Zato te dni ne bo groba, ki ga ne bi krasilo zadnje jesensko cvetje. Tudi na grobovih, v katerih počivajo neznani junaki, bomo prižgali svečke.

V spomin na padle junake smo pričeli s komemoracijami že v četrtek. Učenci osnovne šole Gustava Siliha so pripravili program ob spomeniku talcev na Partizanski cesti v Velenju, ob spomeniku v Šmartnem pri Velenju učenci osnovne šole Miha Pintar Toledo in pri centralnem spomeniku na Titovem trgu učenci osnovne šole Antona Askerca.

Danes bo ob 16. uri komemoracija na pokopališču v Podkraju pri spomeniku padlim borcem NOB. Program bodo pripravili gimnazijci. V Škalah bo komemoracija ob 17. uri, v Pesju pa ob 16.30. Tudi v Soštanju bo ob spomeniku NOB komemoracija danes ob 17. uri. Jutri pa bo komemoracija pred centralnim spomenikom NOB na trgu v Šmartnem ob Paki.

Ob spomenikih bodo zapeli pevci moškega pevskega zbora Kajuh, igrala pa bo tudi godba.

SEMINAR ZA SEKRETARJE KOMITEJEV OK ZK IN SEKRETARJE MEDOBSČINSKIH SVETOV ZK S ŠIRŠEGA CELJSKEGA OBMOČJA IN ZASAVSKIH REVIRJEV V VELENJU

30. april - praznik krajevne skupnosti Velenje - Stara vas

Na ponedeljkovem zboru komunistov, članov drugih družbenopolitičnih organizacij, delovnih ljudi in občanov krajevne skupnosti Velenje-Stara vas so na predlog družbenopolitičnih organizacij krajevne skupnosti razglasili 30. april za praznik krajevne skupnosti Stara vas. Ta dan so izbrali v spomin na napad 14. divizije v noči od 30. aprila na 1. maj leta 1944 na rudnik Velenje. Prvo praznovanje b4 prihodnje leto, ko bodo na rudniku odkrili obeležje v spomin na ta dogodek.

Priznanja najstarejšim članom ZK

Sekretar komiteja občinske konference ZKS Velenje Franjo Korun je na zboru v Stari vasi podelil darila desetim najstarejšim članom ZK te krajevne skupnosti. Prejeli so jih: Jože in Ivana Tekavec, Lazo in Mara Zrnič, Franc Škarja, Ivan Krajnc, Frančiška Korošec, Aleksander Kneževič, Anton Kranjc in Ljudmila Podvratnik.

Pospešiti akcije v bazi

V ponedeljek, 27. oktobra, se je začel v Velenju 5-dnevni seminar za sekretarje komitejev OK ZK in za sekretarje medobčinskih svetov ZK s širšega celjskega območja in zasavskih revirjev. Začetka dela seminarja se je udeležil tudi predsednik Centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije France Popit. Vodja seminarja, Emil Rojc, je uvodoma poudaril pomen idejno političnega usposabljanja; seminar je ena od oblik razvijanja smisla in sposobnosti za uveljavljanje teorije v praksi. Z njim pa želijo pospešiti uresničevanje programov in akcij v partijski bazi ter novih odnosov v združenem delu.

Izvršni komite Predsedstva Centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije je pripravil podobne seminarje, kot je velenjski, tudi na drugih ob-

močjih v naši republici. Sekretarji komitejev občinskih konferenc ZK ter medobčinskih svetov ZK bodo na seminarjih razpravljali o idejnopolitičnih

problemih nadaljnega razvoja družbenoekonomskih odnosov in družbenopolitičnih odnosov, dogovorili se bodo o aktivnostih celotnega članstva in vodstev v pripravah na V. sejo Centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije ter pri oblikovanju predlogov sklepov. Obravnavali pa bodo še vprašanja s področja kulture, filozofije in religije oziroma delovanja cerkve ter se dogovorili za konkretno prihodno aktivnost organizacij in vodstev Zveze komunistov.

Na seminarju so obravnavali naslednja področja: idejnopolitični značaj in vloga zakona o združenem delu in z njim povezanih sistemskih zakonov, stabilizacijskih nalogah v razvojni politiki 1976, idejni problematiki v kulturi in filozofiji, socialističnih silah, cerkvi in religiji, o mednarodnem položaju SFR Jugoslavije po konferenci o varnosti in sodelovanju v Evropi ter o usposobljenosti ZK za idejnopolitično dejavnost in o vlogi ZK in drugih družbenopolitičnih organizacij v SLO.

● IZ RAZPRAVE PREDSEDNIKA CK ZKS FRANCETA POPITA NA SEMINARJU V VELENJU

S presežno vrednostjo mora razpolagati delavec

VELENJE 27. OKTOBRA — Začetka dela seminarja za sekretarje komitejev OK ZK in za sekretarje medobčinskih svetov ZK s širšega celjskega območja in zasavskih revirjev, ki ga je pripravil izvršni komite Predsedstva CK ZKS v Velenju, se je udeležil tudi predsednik Centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije France Popit.

V razpravo o idejnopolitičnem značaju in vlogi zakona o združenem delu in z njim povezanih sistemskih zakonov je sodeloval tudi France Popit.

Predsednik CK ZKS France Popit je uvodoma naglasil, da je razprava o zakonu o združenem delu na seminarjih za sekretarje pomembna tudi zato, da vidimo, kam je treba usmeriti družbeno-

politično akcijo za utrditev položaja delovnega človeka in kako začeti s slabitvijo moči tehno-kratskih in etatističnih struktur.

Razredna nasprotja pri nas so predvsem v tem, kot je dejal France Popit, kdo bo razpolagal s presežno vrednostjo, ki jo delavec ustvarja — ali delavec sam, ali kdo drug v imenu delavca. Nobenega dvoma ni, da mora s presežno vrednostjo razpolagati tisti, ki jo ustvarja, se pravi delavec, delovni človek, organiziran v združenem delu.

Družbenopolitične organizacije morajo usmeriti svojo dejavnost posebej še na področja, kjer se še zmeraj združujejo stari odnosi — v skupne službe, kolegialne organe in tudi na področje razširjene reprodukcije.

Delavci še vedno ne odločajo o dohodku oziroma o ustvarjeni presežni vrednosti na področju družbene reprodukcije. Zagotoviti moramo, da bo sistemsko deloval interes delavcev za razširjeno reprodukcijo.

Ko je France Popit govoril o solidarnosti, je tudi opozoril, da se za načelom solidarnosti še vedno prebogosto skriva manipuliranje z dohodkom in z delom, ki naj predstavlja družbeno in razširjeno reprodukcijo.

Predsednik Centralnega komiteja ZKS France Popit, je tudi menil, da je treba kritično preanalizirati sedanje akte v delovnih organizacijah in zatem začeti z njimi-

vim dopolnjevanjem na samoupravni osnovi. Pri tem je France Popit ugotovil, da marsikje ni zadostne pripravljenosti, da bi začeli delati na novi samoupravni osnovi. Zato je treba zaostri v organizacijah Zveze komunistov odnos do samoupravljanja in zahtevati od vodstvenih ljudi, da začno sodelovati pri ustvarjanju oziroma oblikovanju novih odnosov.

Predsednik Centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije France Popit je govoril še o pomenu organov samoupravnega delavskega nadzora ter družbe-

(Nadaljevanje na 2. strani)

Poznate okus piva med piv?!

**EXPORT
PILS**
HP TALIS MARIBOR

ZADNJE DNI PO SVETU...

FRANCO ODHAJA

Po štiridesetih letih vladavine trde roke se španski diktator general Francisco Franco poslavlja ne samo od političnega, marveč tudi posvetnega sveta. Po treh zaporednih srčnih napadih in notranjih krvavitvah je po vseh poročilih, ki prihajajo iz Madrida, samo še vprašanje dni, če ne že ur, kdaj bo oče frankizma prišel na konec svojega popotovanja.

V trenutku, ko ostareli general še ni umrl, so se že začele hude zakulisne borbe za oblast, ki si jo javno ali na tihem želi več kandidatov. Med njimi je uradno izbran za naslednika (vendar še ni dobil resnega namiga naj to mesto tudi zasede) princ Juan Carlos Burbonski, ki je mesto vladarja že zasedel nekaj leti, ko je bil Franco lani časa bolan.

Toda tu so še številni drugi, ki imajo teoretične ali praktične možnosti, da se vmešajo v boj za nasledstvo. Med njimi omenjajo nekdanjega komandanta generalštaba generala Manuela Dieza Allegria, pa veleposlanika (ki mu mandat poteče novembra) v Londonu Manuela Frago Iribarneja, ki je bil pred časom minister za informacije in ima odlične zveze v Madridu, pa predsednika vlade Novarro in še nekatere druge osebnosti.

Prav tako govorijo o možnostih, da bi oblast prevzela nekakšna vojaška junta (morda po vzoru na Čilsko) in čeprav je za to bistveno manj šans, da bi oblast prevzela koalicijska vlada, sestavljena iz naprednih in nekaterih nekompromitiranih desničarskih sil.

Kaj se bo v resnici zgodilo, je seveda neznano, toda večina opazovalcev opozarja, da ni treba pričakovati odločilnih in dramatičnih takojšnjih sprememb – morda celo premikov v levo.

Za kaj takega v Španiji ta trenutek še ni realnih možnosti, čeprav jih seveda ni mogoče izključevati za daljše obdobje.

BEJRUT V PANIKI

Medtem je Libanon dobesedno zajela panika, ki je posledica nenehno se nadaljujočih spopadov med desnico in levico – ali kakor je te dni dejal v ZDA znani egiptovski novinar Hejkal, med bogatimi in revnimi.

Položaj v deželi, še posebej v glavnem mestu Bejrutu, je popolnoma zmeden. Vse več je znamenj, da imajo prebivalci že

vsega dovolj in si želijo le še miru in varnosti. „Pojdimo na ulice, pa naj nas vse pobijejo!“ je ena izmed značilnih izjav, ki jo je bilo mogoče slišati te dni.

Medtem pa se nenehna napetost že odločno pozna tudi na gospodarstvu, ki ga je zajela globoka kriza. Tovarne ne delajo, trgovina je zastala, prav tako pa tudi bančništvo, tradicionalni vir dohodkov te države.

Vse več je tudi primerov, da se tuje družbe, ki so imele v deželi svoje tovarne in zastopništva, selijo drugam – v Atene, Kairo, Damask, Tel Aviv in druge kraje tega področja.

Eno k drugemu: dežela je na robu ne samo politične, marveč tudi gospodarske globeli, v katero lahko vsak čas zdrsne, če se sprte strani naposedel ne bodo zares začele držati določil sporazumov. Teh so namreč sklenile že nekaj, pa so vse po vrsti prekršile.

SADAT V WASHINGTONU

Egiptovski predsednik Sadat je prispel na dvodnevni uradni obisk v Združene države Amerike, kjer so ga sprejeli izredno slovesno – toda tudi s precej skromnimi obeti, da bi se lahko najnovejši egiptovsko-ameriški dialog na najvišji ravni razvil v kaj bolj plodnega.

Stvar je v tem, da postaja Egipt zaradi svoje očitne proameriške politike zelo osamljen v arabskem svetu, pa tudi drugje (Sovjetska zveza na primer), isto pa se glede tega dogaja tudi v Združenim državam Amerike.

Washington bi želel, da bi Izrael sklenil podoben sporazum, kot ga ima z Egiptom, tudi s Sirijo, kar pa slednja odločno zavrača in terja celovito rešitev bližnjevzhodnega problema.

MARŠ NA SAHARO

Odnosi med Alžirijo in Marokom so se precej zamajali zaradi sklepa maroškega kralja Hasan II, da napoti v tako imenovano Špansko Sahara 350.000 prostovoljcev in tako otipljivo „dokaže“, da sodi ta španska kolonija k Maroku in ne Mauretanziji (ki bi tudi rada priključila del tega s fosfati bogatega ozemlja). Maroko je ravno tako proti temu, da bi Španska Sahara postala neodvisna, kar želi sosednja Alžirija.

skih jam, v katere doslej še ni stopil človek. Po mnenju speleoloških strokovnjakov je to največje odkritje v sistemu Postojnske jame po letu 1917. Nov roj je za zdaj dostopen samo pod vodo. Škoki tako imenovane sifone, od katerih so nekateri daljši od 150 metrov in globoki več kot 30 metrov.

STANOVANJA – V preteklih 6 mesecih so cene v stanovanjski gradnji ostale domala enake. To je novica, ki razveseljuje, saj se je to verjetno zgodilo prvič v povojnem obdobju. Od 31. marca do 30. junija so se cene dvignile za 1,5 odstotka, od 1. julija do konca preteklega meseca pa samo za 0,25 odstotka. Na poslednje 0,15 odstotka zvišanje cen v tretjem trimesečju je vplivalo predvsem zvišanje cen obrtniških del in keramičnih ploščic, cena gradbenih del pa se je v tem obdobju celo znižala za 0,24 odstotka.

NAROČNINA – Vezana televizijska naročnina bo poslej na Hrvaškem 58 dinarjev, naročnina za radijske sprejemnike pa 20 dinarjev. To je predlog republiškega sekretariata za tržišče in cene SR Hrvatske. Pred slabim letom je republiška vlada sprejela obrazložitev RTV Zagreb, da rabi velika sredstva za financiranje razvojnega programa in odobrila zvišanje TV naročnine od 55 na 80 dinarjev, radijsko naročnino pa na 23 dinarjev, čeprav tedaj program razvoja RTV Zagreb še ni bil verificiran. Z analizo poslovanja RTV Zagreb so ugotovili, da bi s korekcijo za 23,6 odstotka v vezani naročniki zagotovili tej dejavnosti ugoden gospodarski položaj in možnosti za izdvojitve enega dela sredstev za financiranje razvojnega programa. Zaradi tega so zdaj zvišanje RTV naročnine ocenili kot spodrajraj pri izvajanju politike cen v Jugoslaviji v letu 1975 in ob enem svetovali, naj se naročnina vrne na predlagano raven.

JAMA – Po večletnih raziskovanjih so člani potapljaške sekcije Društva za raziskovanje Slovenije, sedeč toku reke Pivke v podaljšku Pivke jame v sklopu Postojnskih jam – v smeri proti Planinskemu polju – odkrili 600 metrov dolg nov svet podzemelj-

VLOGA KOMUNISTOV V KRAJEVNI SKUPNOSTI

Na zboru je govoril član CK ZKS Janez Zahrastnik

V okviru tedna Komunistov v občini Velenje so v krajevni skupnosti Velenje – Stara vas pripravili tudi zbor komunistov, članov drugih družbenopolitičnih organizacij, delovnih ljudi in občanov te krajevske skupnosti. V jubilej 50-letnice partijske besede in izida prve številke Komunistov se krajevna skupnost ni vključila le manifestativno, kot je na prvem zboru vseh komunistov iz Stare vasi v ponedeljek v uvodnem govoru poudaril sekretar osnovne organizacije zveze komunistov te krajevske skupnosti Marjan Lipovšek, ampak si prizadeva na vseh področjih družbenega in samoupravnega življenja obeležiti ta pomemben jubilej Komunistov.

V pripravah na teden Komunistov so v tej krajevni skupnosti na delegatski osnovi izoblikovali zbor delegacij in svet krajevske skupnosti, ustanovili krajevno združenje zveze borcev NOV, ki ima 74 članov, prejšnji petek pa so imeli ustanovno konferenco osnovne organizacije ZSMS. S tem so v tej krajevni skupnosti konstituirane vse družbenopolitične organizacije.

Zbranim komunistom, članom drugih družbenopolitičnih organizacij, delovnim ljudem in občanom ter predstavnikom temeljnih in drugih organizacij združenega dela, ki imajo sedež na območju te krajevske skupnosti, je na zboru spregovoril član centralnega komiteja ZKS in

SZDL kot fronto organiziranih socialističnih sil. Delegatsko ste izoblikovali zbor delegatov v krajevni skupnosti in tako zagotovili prepletanje različnih interesov v splošne in enotne interese tukajšnjih ljudi. Vzpostavili ste krajevno organizacijo ZZB NOV, organizacijo ZSMS, aktiv rezervnih vojaških starešin itd.

Skratka, izoblikovali ste vse tiste družbenopolitične subjekte, brez katerih ni učinkovitega dela in življenja v krajevni skupnosti. Več kot 100 komunistov na našem območju vse bolj postaja motorna sila vseh družbenih gibanj. Vendar pa si je treba v tem pogledu prizadevati še naprej. Odgovornosti za delo in živ-

zovati vse organizacije Zveze komunistov na območju Stare vasi in vse komuniste, ki tukaj bivajo, brez ozira, kje je mesto njihove zaposlitve. Le tako bo mogoče doseči ne le polno politično aktivnost komunistov, temveč tudi njihovo polno politično odgovornost za vse, kar se dogaja v krajevni skupnosti. Še več! Na ta način bo življenje v krajevni skupnosti tesno povezano z življenjem in z delom delovnih kolektivov in vse manj bo izumetničenih preprek, ki se danes pogosto pojavljajo, kadar poizkušamo uveljavljati ustavni odnos med krajevno skupnostjo in temeljnimi organizacijami združenega dela.

Ko razmišljamo o takšnem delu komunistov, pa imamo seveda pred očmi njihovo prisotnost med ljudmi, v družtvih in v družbenopolitičnih organizacijah, v organih krajevske skupnosti in v Socialistični zvezi. Dela Zveze komunistov ni mogoče meriti samo po tem, kolikšno je število naših sestankov, četudi je njihova kvaliteta še tako dobra. Resnično in najbolj objektivno merilo za delo komunistov in celotne naše organizacije – je v delu med ljudmi. Čim bolj bodo ljudje sprejemali stališča Zveze komunistov tudi kot svoja stališča, tem večji bo dokaz uspešnega dela Zveze komunistov.

Delovni ljudje in občani nas ne spoštujejo po tem, ker smo člani Zveze komunistov, temveč nas bodo spoštovali, če bodo občutili, da smo v prvi vrsti boja za napredek, da smo v prvi vrsti prizadevani za resnično samoupravne socialistične odnose. Spoštovali nas bodo po našem delu, po naši odkritosti in po našem poštenem odnosu do problemov in ljudi. V tej smeri bi morala v sleherni krajevni skupnosti Zveza komunistov naravnati svoje delo. Priprčan sem, da so pri vas že vidni napori v tej smeri in da imamo opraviti tudi že s prvimi uspehi.

Nato se je sekretar medobčinskega sveta ZKS Celje Janez Zahrastnik dotaknil tudi financiranja krajevnih skupnosti in poudaril da je treba krajevno skupnost osvoboditi odvisnosti od občinskega proračuna in namesto tega vira sredstev uveljaviti dogovarjanje v krajevni skupnosti o odnosu med krajevno skupnostjo in temeljnimi organizacijami združenega dela. To pa zahteva, da bodo programi krajevnih skupnosti prišli tudi v razprave k delavcem v TOZD, ko bodo leti obravnavali delitev ustvarjenega dohodka.

Janez Zahrastnik je poudaril tudi pomembnost socialistične zveze, ki si mora politično prizadevati za enotnost pogledov in akcij organiziranih delovnih ljudi in občanov v krajevni skupnosti. Organizacije zveze sindikatov pa so neposredno odgovorne, da bodo odnosi med temeljnimi organizacijami združenega dela in krajevnimi skupnostmi zaživeli tako, kot narekuje ustava. Zato morajo biti tudi organizacije zveze sindikatov prek svojih delegatov prisotne v krajevnih skupnostih in krajevnih organizacijah SZDL.

„Vse to so vprašanja, ki so pomembna, če želimo da se bo KS uveljavila kot temeljna samoupravna celica, v kateri bodo delavci skupaj z

vseimi delovnimi ljudmi in oblikovali ter sprejemali dogovore vseh pomembnejših vprašanj in dela in življenja. Kot sem že bo vaša krajevna skupnost med nami, ki bo živo v praksi uresničevala ustavno koncepcijo,“ je dejal drugi Janez Zahrastnik.

Ob koncu pa je sekretar medobčinskega sveta še dejal, da je tudi v krajevni skupnosti in v TOZD oblikovati koncept SLO in družbeno samostojnosti, saj je to najbolj učinkovit način obrambe proti komur, ki bi morda nameraval skopati pridobitve naše socialistične revolucije. Priložnostni program sta na zboru izvedla rudarska godba in meščki pevski zbor Kajuh.

IZ RAZPRAVE PREDSEDNIKA CK ZKS FRANCETA POPITA NA SEMINARJU V VELENJU

S presežni vrednostjo mora razpolagati delavec

(Nadaljevanje s 1. strani)

nih pravobranilcev samoupravljanja v prizadevanjih za uveljavitev samoupravnega položaja lovnega človeka, o odnosih s temeljnimi organizacijami združenega dela in organizacijami združenega dela, pri čemer poudaril, da je treba dati tudi prej pravo vsebino samoupravljanja temeljnimi organizacijami združenega dela.

Ko je govoril o lokalizmi so prisotni še na vseh ravneh, kaže, da delavci še zmeraj imajo oblasti nad minulim lom, nad družbenim kapitalom, pa se je predsednik Centralnega komiteja Zveze komunistov France Popit zavzel za odločno akcijo, da se Zopemimo vsem pojavom lokalizma Zveza komunistov pa mora stati povezovalce delavskega reda, ne glede na meje.

Predsednik Centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije France Popit je opozoril še na potrebo, da ugotovijo, kakaj procesi zaževanja dela in sredstev, sebič se tisti, za katere se se dogovorili, ne potek hitreje.

Na prvem zboru v krajevni skupnosti Stara vas je govoril sekretar medobčinskega sveta ZK Celje in član CK ZKS Janez Zahrastnik.

sekretar medobčinskega sveta Janez Zahrastnik. Ko je poudaril pomembnost visokega jubileja, 50-letnice pisane partijske besede, je nadaljeval: „Ne gre za to, da proslavimo pretekli delež partijskega tiska in naših revolucionarnih podvigov, temveč tudi zato, da ponovno poudarimo naša prizadevanja, da bi naš tisk čim bolj izražal skupne koristi delavskega razreda in koristi naše samoupravne socialistične družbe. Komunisti smo si vedno prizadevali za angažiranost pisane besede vseh množičnih medijev. Še zlasti to velja za sedanji čas. Hočemo, da bi bila vsa naša množična občila zavzeta do odprtih vprašanj in problemov v naši družbi. To pomeni, da mora biti še posebej izoblikovan njihov odnos do uveljavljanja nove ustave in položaja delavcev v združenem delu, odnos do naših stabilizacijskih naporov in do naše neuvrščenosti politike.“

V nadaljevanju svojega govora se je Janez Zahrastnik dotaknil med drugim tudi vloge Zveze komunistov v krajevni skupnosti.

Vaša krajevna skupnost je močno zaokrožena družbeno ekonomska, samoupravna, socialna politična celota. Če s svojim dosežanim delom, zlasti v zadnjem času, sta v veliki meri uresničili tista ustavna določila, ki zadevajo krajevno skupnost. Ofornili ste krajevno organizacijo

ljenje v krajevni skupnosti ne more prevzemati samo osnovna organizacija Zveze komunistov, ki jo po starem imenujemo terenska oziroma matična organizacija v krajevni skupnosti. Ta odgovornost je na vseh članih Zveze komunistov, ki bivajo na območju vaše krajevske skupnosti. To pomeni, na članih Zveze komunistov, ki so organizirani v OÖZK v delovnih in temeljnih organizacijah, ki so na tem območju, odgovornost pa zadeva tudi tiste komuniste, ki so partijsko povezani kjerkoli, stanujejo pa na območju Stare vasi. V naši praksi se namreč prepogosto srečujemo s pojavom, ko poskušajo nekateri napačno nakazovati, da so za delo v krajevni skupnosti odgovorni le tisti komunisti, ki niso povezani v delovnih in temeljnih organizacijah združenega dela. Ne smemo ločevati interesov delovnih ljudi od interesov občanov. Ne smemo ločevati življenja v delovnih kolektivih od življenja v krajevni skupnosti. Delovni ljudje ustvarjajo in živijo materialno življenje v delovni organizaciji, mnoge svoje potrebe pa uresničujejo v krajevni skupnosti. Če je temu tako, potem tudi dela komunistov ni mogoče ločevati. Zato bi morali pri vas čimprej ustanoviti svet Zveze komunistov v krajevni skupnosti. Ta svet bi moral pove-

Komentar tedna

V svojih tridesetih letih je prehodila Jugoslavija velik kos poti, ki se je neprestano vila navzgor, čeprav je bila nemalokdaj posuta z ovirami. Z vsakim delovnim dnevom smo širili originalno jugoslovansko demokracijo, ki se je do danes že doobro razrasla v samoupravni način življenja, kjer naj bi odločilo o rezultatih svojega dela le tisti, ki tudi resnično ustvarja.

Vendar demokracija – samoupravna demokracija – ni nekaj, kar bi bilo zgolj posledica dograjevanja naše revolucije. Socialistična samoupravna demokracija je tudi najbolj zanesljiv obrambni okop zoper vse tiste družbene sile in posameznike, ki zaradi najrazličnejših okoliščin zopravljajo

socialističnemu samoupravljanju.

Na kaj mislimo?

Ko se je v prvih povojnih letih kot nujna posledica centralističnega upravljanja razbohotil državni birokratski aparat, ki je postavljaj

svoje interese pred družbene, je Zveza komunistov poudarila pomen odločanja vseh – o vsem. Iz prvih zametkov samouprave v delovnih organizacijah je samoupravljanje pričelo svoj zmagoviti pohod na vsa in v vsa področja družbeno potrebne in koristne dela. Tako je bilo tudi kasneje.

Kadarkoli so se v jugoslovanski družbi porodile ideje, ki niso imele nič skupnega z interesom delavskega razreda Jugoslavije in smo jih poimenovali kot unitaristične, liberalistične, nacionalistične itd., smo jih vedno premagali prav tako, da smo jim kot njihov vis – a – vis postavili še širšo in bolj raz-

»Krokodilove solze«

vevano demokracijo. Tako je bilo tudi potem, ko je na vrsto slabosti opozorilo Pismo. Neposredna posledica tedanje bitke Zveze komunistov, ki je prerasla v boj vseh, ki jim je ljubo socialistično samoupravljanje, je bila nova ustava, ki je le še razširila podlago za neposredno odločanje delov-

nih ljudi o rezultatih svojega dela. Na ta način so bile vsebinsko končane tudi vse tiste diskusije – doma in na tujem – kam bo krenila posej Jugoslavija. Nikamor. Le naprej po poti, ki se je porodila že v revoluciji. Zato nas v teh trenutkih ne morejo zbegati tudi glasovi informbirojevskih skupin, ki točijo krokodilove solze, češ da bi morala v Jugoslaviji prevladati trda roka, kajti le ta nas lahko popelje iz ekonomskih zagat in še iz česa.

Te diskusije ne sprejemamo, vemo pa, da lahko tudi informbirojevske glasove uvrstimo med tisto osamljeno skupino glasov in sil, ki v bistvu – čeprav iz različnih ideoloških zasnov – zopravljajo ustavni poti jugoslovanskega socialističnega samoupravljanja.

MILAN MEDEN

DOSLEDNO URESNIČEVANJE NALOG

Mladi iz velenjske občine so na programski konferenci sprejeli vrsto pomembnih sklepov, ki bodo poglobljene pomena pri njihovem nadaljnjem delu.

Glede na to, da je dosedanje sodelovanje med občinsko konferenco in Šaleškim študentskim klubom zelo slabo, so se dogovorili, da se bosta še pred 15. novembrom sestali predsedstvi obeh organizacij ter poiskali oblike in možnosti tesnejšega sodelovanja. Vso skrb nameravajo v bodoče posvetiti tudi nadaljnjemu ustanavljanju osnovnih organizacij tako v temeljnih organizacijah kot v krajevnih skupnostih in šolah. Še posebej so podčrtali, da je osnovna organizacija poglobljene pobudnik in kreator dela celotne mladinske organizacije. Zato morajo vse naloge po zastavljenih programih izvirati iz le-teh.

V zvezi s tem bodo vso skrb posvetili usklajevanju programov na vseh ravneh. Da bodo posemne programske naloge

dosledno in pravočasno uresničili, je treba določiti njihove nosilce, pa tudi odgovornost in roke za njihovo realizacijo, zato mora vsaka osnovna organizacija po končanem programskem obdobju analizirati in kritično oceniti svoje delo kot tudi delo posameznikov in nosilcev nalog.

V vsaki osnovni organizaciji se mora čutiti delo mladih komunistov, ki morajo biti idejno jedro pri delu mladinske organizacije. Prav zato bodo do konca leta sklicali skupen sestanek predsedstva OO ZSMS s sekretariati OO ZK. V prihodnje si bodo tudi prizadevali še bolj pritegniti v delo OO ZSMS mlade strokovnjake.

Nadalje so med sklepe zapisali, da je treba vso skrb posvetiti usklajevanju programov ZSM s programi drugih družbenopolitičnih organizacij v ob-

čini. Še zlasti so podčrtali prisotnost mladih pri izvajanju vseh akcij v občini, predvsem pri izvajanju stabilizacijskih programov in uresničevanju ustave. Veliko pozornost bodo posvetili tudi študentski politiki, komisija mladih delavcev pa mora sklicati problemsko konferenco o stanovanjski problematiki mladih. Pregledali bodo tudi možnosti, da bi v čim krajšem času organizirali mlade v kmetijstvu. Mladi iz velenjske občine tudi odločno podpirajo prizadevanja za izgradnjo dijaških domov v občini. Na konferenci so se dotaknili tudi vprašanja mladinskih prostorov v Velenju. Glede na to, da to dolgoletno vprašanje še vedno ni rešeno, so poudarili, da je treba ugotoviti vzroke in krivce za neuresničevanje sprejetih dogovorov in takoj začeti temeljito akcijo za reševanje omenjene problematike.

MLADINCI VEGRADA

Čim več za stabilizacijo

V zadnjih letih o delovanju mladih v delovni organizaciji Vegrad nismo slišali skoraj nič. Njihovo delo je bilo, kot pravijo tudi sami, zaradi razdrobljenosti zelo težavno. Zdaj so se reorganizirali in ustanovili v okviru osnovne organizacije zveze socialistične mladine gradbeno industrijskega podjetja Vegrad deset osnovnih organizacij. S tem so dosegli veliko večjo aktivnost. Predsedstvo je bilo zelo na vdušeno, ker se je programske konference, ki so jo imeli prejšnji teden, udeležilo preko 120 mladih delavcev, članov te delovne organizacije.

Mladi iz Vegrada so se dobro vključili v stabilizacijski program podjetja. Sodelovali so na zborih delavcev, kjer je bil sprejet dopolnjen akcijski program. Dopolnitve so pripravljali v političnih štabih v TOZD in skupnih službah. V štabu pa je bil vsaj en predstavnik mladih. V okviru stabilizacije so organi-

zirali tri prostovoljne delovne akcije. Od 20. julija do 10. avgusta sta sodelovala na zvezni mladinski delovni akciji dva člana njihove delovne organizacije. To sta bila Franc Pergovnik in Marjan Domajnko.

Mladi v Vegradu so z vso resnostjo pristopili k delu. Žele, da bi bilo naše mesto čim lepše. O tem priča tudi sklep, ki so ga sprejeli na konferenci in ga posredovali na občinsko konferenco. Sklep se glasi: „Zaradi težav, ki so nastopile v gospodarstvu, je prišlo do tega, da okolica objektov, zgrajenih z denarjem, ki je zbran iz samopriskevka, še ni popolnoma urejena. Odločili smo se, da z

delovnimi akcijami pomagamo pri zunanji ureditvi teh objektov. Pozivamo vse mlade v občini, da se nam pridružite!“

Mladi v Vegradu so sklenili, da bodo čimprej omogočili mladim iz te delovne organizacije, ki nimajo dokončane osnovne šole, da jo čim prej zaključijo. Ob dnevu republike in za novo leto bodo pripravili proslavo. Sodelovati želijo z drugimi aktivni mladih delavcev na političnem, delovnem in športnem področju. Pripravili pa bodo tudi predavanja o vlogi mladih v naši samoupravni skupnosti. Vsaka osnovna organizacija pa ima poleg teh še svoje programe.

Vidimo lahko, da so se mladi v Vegradu svojega dela zelo resno lotili. Zavedajo se, da morajo tudi oni nekaj prispevati k stabilizaciji našega gospodarstva. Vedo pa tudi, da mora biti dober delavec tudi dobro obveščen.

Priznanje Gorenju

Tudi letos je bila od 7. do 14. oktobra jugoslovanska razstava tehničnih novitet pod naslovom INOVA YU 75. Namen razstave je bil, da bi seznanili najširšo javnost z dosedanjimi rezultati inventivne dejavnosti v Jugoslaviji. Na razstavi so organizacije združenega dela in avtorji lahko prikazali svoje izume in tehnične izboljšave, ki doprinašajo k cenejši in boljši proizvodnji. Na razstavi je sodelovalo 112 razstavljavcev s 318 izdelki. Trgovsko podjetje Gorenje je sodelovalo z dvema, in sicer hladilno-zmrzovalno skrinjo in VAGICON strokovna komisija, ki je na razstavi pregledala in ocenila vse razstavljene izdelke, je glede na izvirnost, funkcionalnost in uporabo podelila več zlatih, srebrnih in bronastih medalj.

Gorenje je prejelo srebrno medaljo za hladilno-zmrzovalno skrinjo. Nagradjeni izdelek je plod naših strokovnjakov iz razvoja hladilne tehnike.

Seminar za novo sprejete komuniste

Delavska univerza Velenje bo organizirala seminar za novo sprejete komuniste. Kandidati iz delovne organizacije Rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje bodo imeli predavanja 3., 4., 6., in 7. novembra, iz tovarne gospodinske opreme Gorenje Velenje 10., 11., 13.; in 14. novembra, iz ostalih delovnih organizacij pa 17., 18., 20. in 21. novembra.

Novo sprejete komuniste bo Ivo Knez na kratko seznanil z osnovami marksizma, Jože Veber pa s temelji delegatskega sistema. Z zgodovino, razvojem in poglobljeno značilnostmi samoupravljanja jih bo seznanil

Kristl Hrastel. Novo sprejetim komunistom bo predstavil statut in program ZKJ in ZKS Tone Šeliga. O tem, kakšno zgodovinsko vlogo je imela KPJ in ZKS pa bo predaval L. Filipič. Mile Uranjek jih bo seznanil še z bojem ZKJ na mir, enakopravnost in mednarodno sodelovanje, Janko Vovk pa s prizadevanji za gospodarsko stabilizacijo v naši občini. Novo sprejete komuniste pa bodo seznanili tudi z uresničevanjem stabilizacijskega programa v posamezni delovni organizaciji.

Seminar bo v učilnici gasilskega doma Velenje.

Krajanji Stare vasi so se zelo tvorno vključili v Teden Komunist.

ORČANI KRAJEVNE SKUPNOSTI VELENJE STARA VAS SO SE ZELO TVORNO VKLJUČILI V „TEDEN KOMUNISTA“ V VELENJSKI OBČINI

PRIPRAVILI JAVNO TRIBUNO

V sredo, 20. oktobra, je bila v restavraciji Jezero javna tribuna „Razvoj krajevne skupnosti in uveljavljanje delegatskih razmerij,“ ki so jo v krajevni skupnosti Velenje-Stara vas pripravili ob tednu Komunist v Šaleški dolini. Poleg delegacije krajevne skupnosti Velenje-Stara vas so se javne tribune udeležili tudi predsedniki zborov delegatov, svetov krajevnih skupnosti, krajevnih konferenc SZDL, sekretarji osnovnih organizacij ZK iz drugih krajevnih skupnosti ter predstavniki skupščine občine, samoupravnih interesnih skupnosti in družbenopolitičnih organizacij občine. Kot gostje pa so bili na javni tribuni tudi član izvršnega odbora republiške konference SZDL Savin Jogan, sekretar republiškega sveta ZSS za samoupravljanje Ivan Kukovec in urednik založbe Komunist Franček Brglez.

Še preden so se navzoči lotili obravnavati treh osrednjih tem – razvoj krajevne skupnosti, odnosi in usklajevanje programov krajevne skupnosti – temeljne organizacije združenega dela in samoupravne interesne skupnosti – je predsednik zbora delegatov Jože Zelenko predstavil krajevno skupnost.

V njej živi nekaj več kot devetsto prebivalcev, od tega jih je 360 zaposlenih. Jože Zelenko je še posebej poudaril, značilnost, da na območju njihove krajevne skupnosti ni šol niti vrtec, čeprav ugotavljajo da bi vsaj en oddelek vzgojno-izobraževalne ustanove nujno potrebovali. V njihovi krajevni skupnosti ima sedež sedem temeljnih oziroma drugih organizacij združenega dela. Tudi prave trgovine nimajo, kajti trgovina pri Blatniku že dolgo ne ustreza njihovim zahtevam in potrebam. Na drugi strani pa se lahko pohvalijo, da so na njihovem območju objekti, ki so velikega pomena tudi za vse mesto: park, kotalkališče, igrišča pri Jezeru. V uvodu je Jože Zelenko tudi dejal, da so zlasti v zadnjem času začeli razmišljati o dolgoročnem razvoju krajevne skupnosti. Tako so hkrati s konstituiranjem zbora delegatov izvolili tudi komisijo za pripravo srednjeročnega razvojnega načrta krajevne skupnosti. „Čeprav so za nami šele prve razprave o načrtovanju prihodnjega razvoja“, je naglasil predsednik zbora delegatov te krajevne skupnosti, „pa velja opozoriti na to, da bomo morali naša razmišljanja usmeriti v razreševanje problemov in nalog v zvezi s prostorskim načrtovanjem, medčloveškimi odnosi, zadovoljevanjem potreb na področju kulture in tudi v urejenosti same krajevne skupnosti.“

Ob teh nalogah pa bomo nadaljevali z akcijo poglobljanja samoupravnih odnosov. Osnova za naše prihodnje delo so hišni sveti

naloge, ki so pred nami,“ je dejal ob koncu Jože Zelenko, predsednik zbora delegatov krajevne skupnosti Velenje – Stara vas, „lahko tudi uresničili, bomo morali že v prihodnjih tednih uveljaviti zamisel o stalni šoli za delegate, ki bi jo pozneje obiskovali tudi drugi občani.“

Nato je sledila obširna razprava, v kateri so udeleženci javne tribune izčrpno obravnavali še zlasti programiranje v krajevnih skupnostih, odnos krajevna skupnost – TOZD in samoupravna interesna skupnost pa tudi vlogo krajevne skupnosti v primerjavi z občino. Seveda pa so se dotaknili tudi delegatskih razmerij.

ODSLEJ VSAK MESEC POROČILO O SREDSTVIH SAMOPRISPEVKA

Oddelek za finance pri skupščini občine Velenje redno vsak mesec obvešča krajevne skupnosti, občinsko konferenco socialistične zveze in samoupravne interesne skupnosti o tem, kako se stekajo sredstva samopriskevka, za katerega smo se v velenjski občini ponovno odločili aprila letos. Da pa bi bilo s tem stanjem seznanjeno kar največ občanov, bomo tudi v našem tedniku vsak mesec objavljali poročilo o zbranih samopriskevku, in to v obliki tabele. Tako danes objavljamo finančno poročilo o zbranih samopriskevku po krajevnih skupnostih za avgust in znesek za maj, junij, julij in avgust skupaj.

V prvi koloni so od številke ena do petindvajset krajevne skupnosti celote občine, od številke ena do vključno osem pa so tako imenovane mestne krajevne skupnosti, katerih občani so se odločili, da bodo 70 odstotkov vsega zbranega denarja s samopriskevkom združili za skupen program.

Iz tabele je tudi razvidno, koliko ima posamezna krajevna skupnost zaposlenih. Ta podatek so od-

delku za finance posredovale krajevne skupnosti (prva kolona).

V drugem stolpcu je znesek, ki so ga posamezne krajevne skupnosti zbrale v mesecu avgustu. V tretjem so sredstva, ki jih mestne krajevne skupnosti združujejo. V četrtem pa sredstva, ki jih imajo le-te na svojih žiro računih. K temu je treba tudi dodati, da imajo tudi druge nemestne krajevne skupnosti (v tabeli od številke devet – Cirkovce do 25 – Gorenje) vsa sredstva vsaka na svojem žiro računu. Stolpec pod številko pet kaže, koliko denarja se je skupno steklo na žiro račune od maja do avgusta, šesti, kolikšen znesek posamezna mestna krajevna skupnost združuje (70 odstotkov), stolpec sedem pa prikazuje, koliko denarja imajo mestne krajevne skupnosti po štirih mesecih na svojih žiro računih.

Tabela torej kaže, da je 13.686 zaposlenih v prvih štirih mesecih skupaj zbralo 4.312.522,00 dinarjev, in da imajo mestne krajevne skupnosti na skupnem žiro računu 1.798.337,60 dinarjev.

Krajevne skupnosti	Štev. zap.	Za avgust			Skupaj maj – avgust		
		100 %	70 %	30 %	100 %	70 %	30 %
1. Velenje-center lev	2894	219.007,65	153.305,35	65.702,30	911.916,25	638.341,35	273.574,90
2. Velenje-center desni	3040	230.056,55	161.039,60	69.016,95	957.921,50	670.545,05	287.376,45
3. Šmartno	752	56.908,70	39.836,10	17.072,60	236.959,05	165.871,35	71.087,70
4. Konovo	359	27.167,85	-	-	113.122,25	-	-
5. Šalek-Gorica	152	11.502,80	8.051,95	3.450,85	47.895,55	33.526,95	14.368,70
6. Stara vas	365	27.621,90	19.335,35	8.286,55	115.012,80	80.509,00	34.503,80
7. Staro Velenje	415	31.405,75	21.984,00	9.421,75	130.768,05	91.537,60	39.230,45
8. Peše	535	40.486,90	28.340,85	12.146,05	168.580,40	118.006,30	50.574,10
9. Cirkovce	50	3.783,80	-	-	15.755,15	-	-
10. Plešivec	74	5.600,05	-	-	23.317,60	-	-
11. Paka	183	13.848,80	-	-	57.664,00	-	-
12. Šentilj	206	15.589,35	-	-	64.911,30	-	-
13. Skale	406	30.724,65	-	-	127.932,05	-	-
14. Bevče	70	5.297,35	-	-	22.057,25	-	-
15. Kavče-Podkraj	254	19.221,80	-	-	80.036,30	-	-
16. Šoštanj	1415	107.082,20	-	-	445.871,65	-	-
17. Bele vode	91	6.886,55	-	-	28.674,40	-	-
18. Skorno-Florjan	247	18.692,10	-	-	77.830,60	-	-
19. Zavodnje	62	4.691,95	-	-	19.536,40	-	-
20. Ravne	280	21.189,40	-	-	88.228,95	-	-
21. Družmirje-Gaberke	385	29.135,45	-	-	121.314,95	-	-
22. Lokovica	175	13.243,40	-	-	55.143,15	-	-
23. Topolišica	451	34.130,10	-	-	142.111,75	-	-
24. Šmartno ob Paki	546	41.319,35	-	-	172.046,60	-	-
25. Gorenje	279	21.113,75	-	-	87.913,95	-	-
SKUPAJ	13.686	1.035.708,15	431.893,20	185.097,05	4.312.522,00	1.798.337,60	770.716,10

PLASTIČNA DRENAŽNA CEV MIDREN

na maloročno (izkušitev in samostojno) zamijliti ter drenažo dvoritki, cest, hiš in športnih objektov.

GLAVNE LASTNOSTI plastičnih gibljivih inbrastih drenažnih cevi so: izdelane iz specialnega materiala z garancirano 50 letno življenjsko dobo, veliko kalibrno na dolžinski meri je točno določeno in pretokovno po standardu, cevi so upogljive in se prilagajajo terenu; izdelek je izredno lahek, v mešanico dolgem koncu; preprosto polaganje — ročno ali strojno ter v končni izvedbi nakajtraj cunelje od klesalnega — ročno ali strojno ter v so odporno na razvoj biološke fave, tako izmomeni (lahki poklopil) preprečuje vdor glodalcev v cevi, so kiselinsko odporne, ne vajo je vse potreben spojni material, v Sloveniji strojno polaga to cevi tudi Splošna vodna slovnica Maribor.

PLASTIČNE DRENAŽNE CEVI pripravljamo kmetijskim zadrugam, individualnim graditeljem stanovanjskih hiš in velikim projektivnim birojem, vinarjem, kmetovalcem, skratka vsem, ki se bavijo z maloročno in izkušitvijo.

PLASTIČNE DRENAŽNE CEVI dobite v vseh upovinah z gradbenim materialom, v kmetijskih zadrugah, v trgovinah s plastičnimi materiali. Naročila po sprejema in daje vse podrobne informacije tudi protiveščice.

MINERVA - ŽALEC Zabukovica

purat

STANOVANJSKO STREŠNO OKNO PODSTREŠNO STANOVANJE NAJ BO SVETLO IN ZRAČNO

- nerjaveči materiali ● dvojno izolacijsko steklo ● neoporečno tesnenje
- preprosto čiščenje ● prilagojeno streham vseh vrst

IZKORISTITE PODSTREŠNE PROSTORE ZA NAJCENEJŠO STANOVANJSKO POVRŠINO
OKNA purat LAHKO KUPITE V VSEH PRODAJALNAH Z GRADBENIM MATERIALOM.
MOŽNOST NAKUPA S STANOVANJSKIMI KREDITI

Izdeluje:

RUDARSKI ŠOLSKI CENTER

VELENJE

neomejena subsidiarna odgovornost
JUGOSLAVIJA
83320 Velenje, Prežihova 3, tel: 850422

PROBLEME DANAŠNJEGA ČASA ENERGETSKO KRIZO ONESNAŽEVANJE OKOLJA REŠUJEJO

- schiedel — YU — dimniki
- schiedel — YU — zračniki
- schiedel — YU — jaški za smeti

SCHIEDEL-YU-DIMNIK

- porabi do 40% manj goriva
- ne onesnažuje ozračja s škodljivimi snovmi

JE OKROGEL: daje boljši vlek, je enostaven pri čiščenju

IMA KISLINOODPORN I ŠAMOTNI VLOŽEK: je odporen proti ognju, kislinam, varen pred zasajevanjem, toplotno obstojen

JE MONTAŽEN: zato varčen pri postavitvi, pri prostoru in cenen

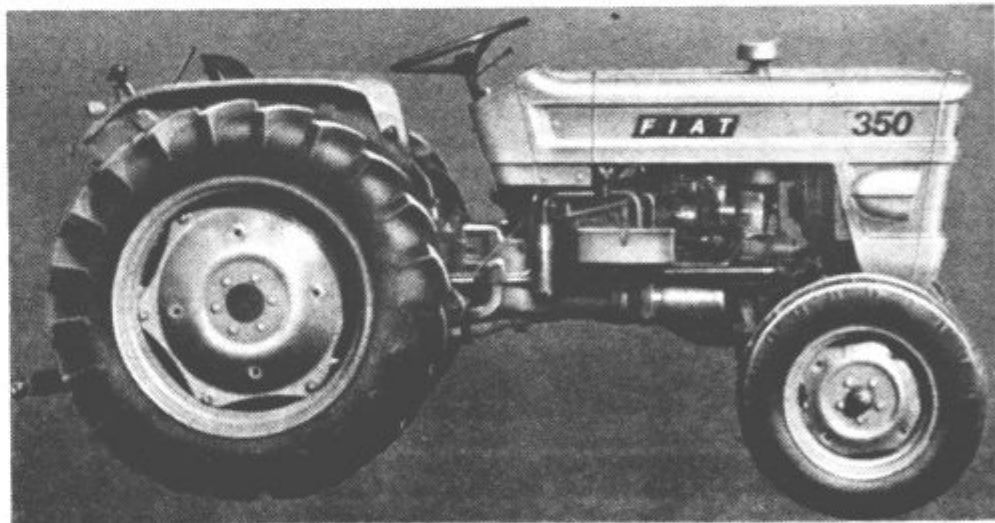
Proizvaja, prodaja, montira, uvaža in izvaža
Proizvodno gradbeno podjetje

GRADNJA ŽALEC

Aškerčeva 4

Enota: Proizvodnja gradbenega materiala
Latkova vas pri Preboldu, tel. 722-027

Naše proizvode lahko kupite v vseh **PRODAJALNAH GRADBENEGA MATERIALA** širom po domovini.

Agrotehnika

V naši blagovnici v Celju vam nudimo!

- Traktorje FIAT tip 350 in 300 (za devizna sredstva). Vse stroje
- za spravilo krme proizvodnje SIP Šempeter. Kvalitetne trosilce
- umetnih gnojil VICON in FERTI. Razne vrste plugov in bran ter
- druge stroje za obdelavo zemlje.

Poleg tega lahko pri nas dobite razne stroje in orodje za potrebe v kmetijstvu, v vašem vrtu in tudi vsa kemična zaščitna sredstva, ki jih potrebujete pri negi in varstvu rastlin.

OBIŠČITE NAS V CELJU, Aškerčeva 19!

Zahtevajte pismene ponudbe!

● KOMITE OBČINSKE KONFERENCE ZK SLOVENJ GRADEC OCENIL AKCIJO

Odgovornost je treba konkretno opredeliti

Komite Občinske konference Zveze komunistov Slovenj Gradec je na zadnji seji ocenil rezultate gospodarjenja v letošnjem prvem polletju ter družbenopolitično aktivnost za uresničevanje ciljev družbenoekonomske politike v letošnjem letu. Po razpravi je sprejel več stališč in sklepov.

Komite Občinske konference Zveze komunistov Slovenj Gradec ugodno ocenjuje dosežene rezultate pri uresničevanju sklepov Predsedstva CK Zveze komunistov Jugoslavije in CK Zveze komunistov Slovenije v zvezi

s stabilizacijsko politiko. V večjih organizacijah združenega dela so sprejeti konkretni stabilizacijski programi, ki obsegajo celovita ponašanja do uresničevanja vseh aktualnih vprašanj poslovne politike od varčevanja, prizade-

vanj za večjo produktivnost, ekonomičnost, do ugodnejše zunanjetrgovinske menjave, večje selektivnosti pri investicijskih naložbah, politike cen in do načrtnega zaposlovanja. Z doseženimi rezultati so tako dobra osnova za nadaljnjo akcijo, pri tem pa poudarjamo, da smo opravili doslej lažji del naloge in da je najtežji šele pred nami.

Za učinkovitejšo akcijo v boju za doseganje ciljev stabilizacijske politike v občini Slovenj Gradec je potrebno v naslednji fazi nameniti poseben poudarek naslednjim vprašanjem:

Se nadalje je potrebno pospešeno informirati delovne ljudi o stabilizacijskih programih in ciljnih tako, da bomo v bitko za uresničevanje teh programov dosledno vključili slehernega delavca. Osveščanje delovnih ljudi in njihovo vključevanje je eno od ključnih vprašanj, od katerih zavisi uspešnost te akcije.

Konkretno je treba opredeliti v stabilizacijskih programih odgovornost za uveljavljanje posameznih nalog v stabilizacijskih programih in to odgovornost tudi konkretno uveljaviti z vsemi posledicami za nosilce odgovornosti za izpeljavo posameznih

nalog. Osnovne organizacije Zveze komunistov morajo redno mesečno ocenjevati uresničevanje stabilizacijskih programov.

Zagotoviti je potrebno, da bodo cilji stabilizacijskih programov prišli v letne in srednjeročne gospodarske načrte in da bo na ta način akcija postala trajna. Akcije za uresničevanje stabilizacijske politike v nobeni sredini ne smemo oddvojiti od funkcije planiranja.

Delovna skupina pri koordinacijskem odboru pri Občinski konferenci SZDL naj takoj pristopi k oceni stabilizacijskih programov in jih oceni predvsem z vidika konkretnosti, praktične uporabnosti, učinka in opredeljene odgovornosti.

Akcijo je treba pospešeno nadaljevati, ker je šele na začetku v samoupravnih interesnih skupnostih, krajevnih skupnostih in v občinski upravi, ter v tistih posameznih manjših organizacijah združenega dela, kjer dosežanja akcija ni dala zadovoljivih rezultatov, kot na primer v gostinskem podjetju „Pohorje“, temeljnih organizacijah združenega dela „Merx“ Slovenj Gradec, „Nama“ Slovenj Gradec in še nekaterih drugih.

● Začetek dela sekcije za izredni študij na VEKŠ v Slovenj Gradcu

V prostorih Šolskega centra Slovenj Gradec je bila v petek, 24. oktobra, priložnostna slovesnost ob začetku dela sekcije za izredni študij na prvi stopnji mariborske Visoke ekonomske komercialne šole.

Novi prostori Šolskega centra, ob možnosti uporabe sodobne učne tehnologije, ter želja, da bi ekonomsko srednje šolo, v skladu s sprejetimi načeli usmerjenega izobraževanja, povežali s šolo višje stopnje, so bili osnovno vodilo, da je prišlo do ustanovitve sekcije za izredni študij v Slovenj Gradcu.

Za šolanje se je priglasilo 45 izrednih slušateljev, največ jih je iz Slovenj Gradca in Raven na Koroškem, so tudi še iz Dravograda, Radelj ob Dravi in Velenja. Večini izredni slušateljev bodo stroške študija plačale delovne organizacije, kar nedvomno kaže na veliko potrebo združenega dela tega območja po tovrstnih kadrih.

V Slovenj Gradcu so prepričani, da bo čez nekaj let v središču Mislinjske doline že deloval dislocirani oddelek enote za redni študij na mariborski Visoki ekonomsko komercialni šoli.

● Pripravljeni predlogi srednjeročnih razvojnih načrtov KS

V načrtovanje prihodnjega gospodarskega in družbenega razvoja občine Slovenj Gradec so se vključile tudi krajevne skupnosti iz Mislinjske doline. Vse krajevne skupnosti so pripravile predloge srednjeročnih razvojnih programov do leta 1980. O predlogih so zadnje dni razpravljali na razširjenih sestankih vodstev družbenopolitičnih organizacij, svetov krajevnih skupnosti in članov delegacij.

● Nova poslovalnica »Mladinske knjige« v Slovenj Gradcu

V Slovenj Gradcu, na Glavnem trgu, so prejšnji petek odprli novo poslovalnico Mladinske knjige.

V arhitektonsko sodobno urejenih ter lepo opremljenih prostorih je zraven že običajnih oddelkov – papirnice, mehanografije in knjigarne še likovna prodajna galerija z manjšim razstavnim prostorom ter prostor za „Klub bralcev“.

Investicija je veljala 3 milijone dinarjev, Mislinjska dolina in vsa koroška regija pa so dobili tako prvo tovrstno specializirano poslovalnico. Slovesnosti na začetku dela nove poslovalnice so se udeležili številni predstavniki javnega življenja občine Slovenj Gradec, glavni direktor „Mladinske knjige“ Miran Zierkelbach pa je v nagovoru še posebej opozoril na poslanstvo nove poslovalnice pri širjenju knjige.

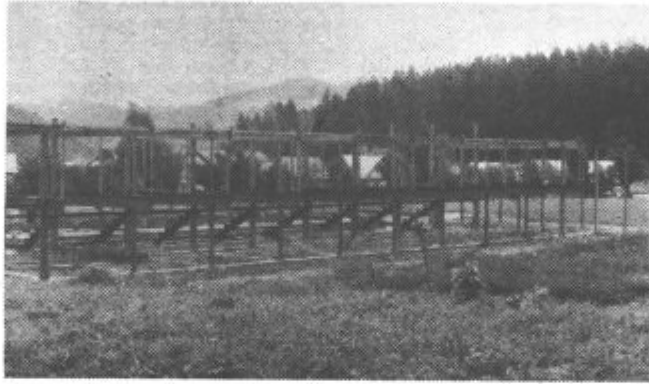
● Osebni dohodki naraščajo hitreje kot družbeni proizvod

Po podatkih Službe družbenega knjigovodstva je v občini Slovenj Gradec 16 temeljnih in drugih organizacij združenega dela, kjer je masa sredstev za osebne dohodke naraščala hitreje od družbenega proizvoda. V 11 delovnih organizacijah niso dosegli z resolucijo o družbeno ekonomskem razvoju SR Slovenije predvidenega 31 % porasta družbenega proizvoda, so pa za več kot 28 % povečali osebne dohodke v masi, kot je bilo prav tako določeno z resolucijo.

Med 27 temeljnimi in drugimi organizacijami združenega dela v občini Slovenj Gradec jih je bilo ob polletju kar 10 takih, kjer so za osebne dohodke namenili več denarja, kot pa bi lahko na podlagi določil samoupravnih sporazumov. Več denarja je bilo razporejeno za osebne dohodke, kot pa so znašala dogovorjena sredstva v TOZD Elektro Slovenj Gradec, Tovarni kovinskih izdelkov „Gorenje – Fecro“, LESNA Slovenj Gradec – TOZD „Nova oprema“, „Prevent“, Veterinarska postaja, „Nama“ Ljubljana – TOZD Slovenj Gradec, „Kolinska“ – TOZD Slovenj Gradec, „MERX“ Celje – TOZD Slovenj Gradec, Gostinsko podjetje „Pohorje“, „Viator“ – TOZD Slovenj Gradec.

Največje neskladje med rastjo družbenega proizvoda in izplačanimi mesečnimi neto osebnimi dohodki na zaposlenega izkazujejo v Tovarni usnja TOZD UTEKS, Gradbenem podjetju, Stanovanjsko – komunalnem podjetju in PTT Maribor – TOZD Slovenj Gradec. Osebni dohodki v teh štirih delovnih organizacijah presegajo poprečne osebne dohodke zaposlenih v gospodarstvu, se pravi, da ni šlo za izboljšanje nizkih osebnih dohodkov.

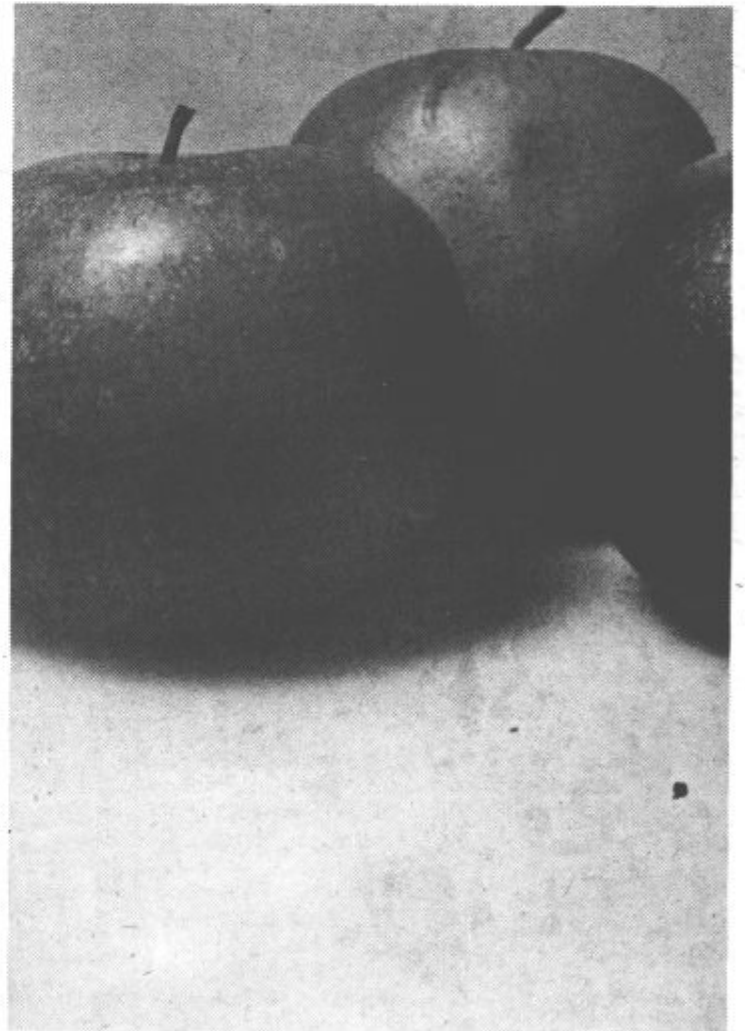
V nekaterih drugih delovnih organizacijah (npr. „Kolinska“ – TOZD Slovenj Gradec in Gostinsko podjetje „Pohorje“), kjer prav tako izkazujejo neskladje med rastjo družbenega proizvoda in osebnimi dohodki, pa so poprečni osebni dohodki še zmeraj nizki, in sicer 2.705 dinarjev oz. 2.659 dinarjev na zaposlenega na mesec.

Poročali smo že, da bodo športno halo v Slovenj Gradcu s pomočjo posojila Telesnokulturne skupnosti Slovenije spravili letos pod streho. Takšno pa je trenutno stanje na „gradbišču“.

Oktober je mesec izobilja. Prihranim takrat, ko imam največ.

Kolektiv Ljubljanske banke, podružnica Velenje čestita vsem občanom ob dnevu varčevanja 31. oktobru, posebno tistim, ki poslušate z nami

Ljubljanska banka

podružnica VELENJE

Yuki je sedela poleg Harryja Wentwortha na zadnjem sedežu austina in ga trdno držala za roko. Peljala sta se mimo gradu Windsor, s kate-rega so plapolale zastave, se znašla v majhni vasi Bray, nato pa končno v Maidenheadu. Peljala sta se po mostu preko Temze, mimo hotela Skindle, nato pa po ozki cesti po pobočju nekega hribočka.

Harry Wentworth je rekel: „Draga, mislim sem, da bi se poročila v soboto v kapeli, gostija pa bi bila na

● **RONALD KIRKBRIDE**

JUKI OKANO

vrtu vile. Tako boš imela dovolj časa, da si boš nabavila vso potrebno garderobo. Kako se počutiš?“

„Vse mi zelo ugaja.“

„Imaš morda kakšnega prijatelja, ki bi ga želela obiskati – nekoga, ki bi te kot nevesto popeljal k meni pred oltar?“

„Pred oltar?“

„Da, takšen je običaj – navadno opravijo to očetje nevest.“

„V Londonu imam dobre prijatelja – brigadirja Brownsworda. Zelo je slaven.“

„Čudovito. Poklicala ga bova po telefonu in vse uredila. In, prosim, povabi vse, ki si jih želiš na svatbi. Želim, da bi ti bilo lepo. Poroka mora biti srečen trenutek za vsakogar. Tako pripela sva z južne strani. William,“ je rekel šoferju, „je gospa Hazell opozorila služinčad?“

„Da, gospod, vsi čakajo pred glavnimi vrati.“

Peljali so se skozi visoka železna vrata, mimo vratarice, kjer so radovedni obrazi kot grozdi viseli z oken, nato pa skozi dolgo hrastovo alejo.

Naenkrat pa so prišli na peščeno pot, ob kateri se je razprostiral majhen, zelen travnik, ves obkrožen z visokim rododendronom. Peljali so se mimo velikega bazena, kjer je nekaj ljudi posedalo na čudovitih kipih iz sienskega marmorja, nato pa se zaustavili pred veliko kamnito opečnato stavbo. Na obeh straneh poti so bili številni sarkofagi, okrašeni z levi in jeleni.

Yuki je s strahom pogledala veliko kamnito stavbo in zagledala za vrati kopico ljudi. Velika terasa se je nadaljevala v lepo urejen vrt, a iz daljave se je slišalo mirno šumenje reke.

„Si prepričan, da ni to Tonbridge? Samostan sester brezmadežnega spočetja?“ je vprašala.

„Za boga svetega, ne!“ se je zasmel Harry in razširil roke. „Kako le moreš pomisliti na kaj takega. Vse to je bilo od grofa Maidenheada, ki ni imel niti toliko denarja, da bi poravnal pogrebne stroške. Morali bi ga pokopati na občinske stroške, a sem za to zvedel pravočasno in odkupil hišo.“

Prijel jo je za roko in ji pomagal iz avtomobila: Yuki je stopala ob Harryjevi strani vse do vhoda, kjer jima je priteknel nasproti najprej velik hrt, ki je oblizal gospodarja in šele nato opazil, da ni sam. Naenkrat je pričel vohljati okrog njenega kimona, dokler ni veselo lajajoč stekel na vrt.

Pred odprtimi vrati je imela Yuki samo toliko časa, da je pogledala čudovito vežo s francoskimi tapetami in bele marmornate stopnice, ki so vodile v dolgo galerijo, polno slik, potem pa je morala naenkrat zreti v številne vprašujoče obraze pred seboj, ki so jo gledali z odprtimi usti in tiho šepetali:

„Za boga svetega, saj je Japonka!“

Visoka, siva ženska je stopila iz skupine in stegnila roke proti njej, a Yuki se je že globoko priklanjala in ni opazila pozdrava, ker je upirala oči v tla. Trikrat se je globoko priklonila, ko jo je Harry prijel za roko rekoč: „Gospa Hazell, to je gospodična Okano, moja bodoča soproga.“

Gospodinja je rekla zadržano: „Veseli smo, da ste se

vrnili, gospodar. Upamo, da boste zelo srečni.“

Nato je nastal mučen molk in Harry se je pričel pogovarjati z neko drugo osebo, oblečeno v temno modro obleko. „Kako se imate, Godfrey? Vidim, da ste se zelo potrudili in zloščili vse orožje.“

„Hvala, gospod,“ je odgovoril strežnik.

„In to je Viktor, naš upravnik, Yuki.“

„Zelo sem srečen, da sem vas spoznal, gospodična Okano.“

„To pa je Clara, tvoja osebna strežnica. Ona bo skrbela zate, kajne, Clara?“

„Oh, seveda gospod!“

In tako so se vrstili dalje, Yuki pa se je pred vsakim štirikrat ali petkrat poklonila. Ni si mogla zapomniti njihovih imen, marveč, da je tu upravnik, gospodinja, dva strežnika, kuharica, deset strežnic, dve dekleti, ki sta pomagali v kuhinji, čistilka, vrtnar in deset pomočnikov, šofer, konjar in njegovji fantje. Ko so ji predstavili tretjega konjušnika, jo je hrbet že tako bolel, da se je priklonila le še enkrat.

„To je Roy, ki pazi na mojega najljubšega konja Tamina, starega tri leta. Kako se počuti, dečko?“

„Kar dobro, gospod. Zelo je isker in bo prav takšen kot Leger.“

„Jahaš konje, a? Imaš rad stave? Dala ti bom dober nasvet za japonskega konja.“

Gromek smeh se je naenkrat zaoril iz vseh grl; ki je razbil napetost. Gospa Hazell je pogledala naokrog ostro in karajoče. Yuki jo je pogledala in se ji nasmehnila. In ker se ni mogla upirati ljubkemu nasmehu, se ji je še ona nasmehnila. Naenkrat so se ob Yuki znebili napetosti in led je bil prebit.

Harry je rekel: „Zelo dobro, Yuki. Zelo moraš biti utrujena. Obema bi se prilegla skodelica čaja. Clara te bo odpeljala v tvoje sobe. Ko se boš odpočila, me poišči v dnevni sobi. Če ne boš našla poti, kar potegni za zvonec in prišel bo Godfrey. In, Yuki?“

„Da, gospod Wentworth?“

„Pozdravljena doma, hanayome – san!“

Clara se je tako vživela v svojo vlogo osebne strežajke, da se je obnašala, kot bi stregla najvišji dami Anglije, a nikoli si ni mislila, da bo morala Japonko obleči za poroko po njihovi modi. Porabila je nad štiri ure napetega in urnega dela, da je uredila snežno bel kimono s petimi zlatimi križi ter pravilno uredila obi na hrbtu.

Sončni vzhod na vrhu Kilimanjara je fantas

Bil je topel, sončen zimski dan. Avtobus EAST AFRICAN TOURSA, poln črncev, je neusmiljeno prehiteval počasnejše avtomobile po desni strani ceste, ki pelje iz Nairobija v MOSHI. Z vsako miljo smo bili dalj od ekvatorja v smeri – jug, hkrati pa vedno bliže našemu cilju, oziroma zadnjemu podvigu v Afriki. V žepih smo namreč imeli letalske karte iz Nairobija v Evropo in pa točno enajst dni časa za pot v Tanzanijo in vzpon na najvišji vrh v Afriki – Kilimanjaro.

Le posamezna drevesa so prekinjala sicer enolično pokrajino jezerskega višavja. V trenutku pa so ta drevesa dobila prav čudno obliko in bila jih je polna cesta. Kaj sanjam? Bil sem precej zaspan zaradi zgodnjega odhoda iz Nairobija, toda ob tem prizoru sem na široko odprl oči. V tistem hipu je tudi avtobus obstal na mestu. Kaj se je zgodilo? Skupina visokih elegantnih žiraf je prečkala cesto. Nobena od živali se ni kaj prida zmenila za vozilo, kaj šele za štiri daljne obiskovalce. Zato pa ni mogel ostati ravnodušen naš fotoreporter. Upam, da je kar se da dostojno ovekovečil naše srečanje z najvišjimi živalmi na svetu. Preden smo prečkali kenjsko – tanzanijsko mejo, so nas ob cesti še večkrat pozdravile tudi druge živali. Predvsem smo bili simpatični vitkim afriškimi antilopam.

Dan se je že stapljal z večerom, ko smo v daljavi prvič zagledali snežno kopo afriškega petticočka – Kilimanjara. Visoki vrh so kmalu ovili oblaki, mi pa smo bili zadovoljni ob misli, da nas le nekaj dni loči od trenutka, ko bomo lahko prav s te snežne kepe opazovali prostrano afriško pokrajino.

V Moshiju, tanzanijskem mestu, ki je glavno izhodišče, so izletni na Kilimanjaro pa nas je čakalo nesluteno presenečenje. Zaradi silne žeje, da bi se naslednji dan, čeprav precej utrujeni, odpravili v hribe, oziroma v hrib, nas ni zanimala nobena stvar v mestu razen ustrezne agencije. Blaž in Mare sta torej pohitela na razgovor, s Sandijem pa sva v našem hotelu začela pripravljati opremo za jutrišnji vzpon. Čež slabo uro je planil v sobo Mare, za njim pa Blaž in na obrazih se jima je bralo, da nekaj ni v redu. Prve besede so bile: Kilimanjaro je zaseden. Kako zaseden? Preprosto: v planini morajo

spati obiskovalci v treh med seboj precej oddaljenih bivakih. In ti so bili zasedeni za naslednjih štirinajst dni. Na prostem pa je v nacionalnem parku prepovedano prenočiti. Tudi temperatura je preizkusa za to. Ko ponavadi na vsej naši poti, smo se tudi tokrat odločili hitro: jutraj bomo na vsak način še enkrat poskusili dobiti dovoljenje za pot. Kako pa v nasprotnem primeru, se sploh nismo pogovarjali. Le kako bi potem razložili prijateljem v Jugoslaviji, da nismo mogli na Kilimanjaro, ker je bil zaseden. Vsakdo bi mislil, da vzpona pač nismo zmogli.

Prebudili smo se tako zgodaj kot afriške kure in noji. Na že omenjeni agenciji so nam ponudili le eno možnost – na pot bi lahko šli s svojim šotorom. Nimamo. „Če v as kakšna skupina z velikim šotorom sprejme „pod streho“, lahko greste.“ Čudovito, toda to jutro so se odpeljali „gor“ le štirje Amerikanci s šotorom za dve osebi.

Kljub temu so nas Amerikanci takoj sprejeli medse. Mislim, da niso niti vedeli, kakšen je bil dogovor. Glavni problem je bil torej rešen. Kasneje se je izkazalo, da je dobiti dovoljenje res glavni problem, saj je bilo prostora v bivakih čisto dovolj.

Sredi dneva smo že sopihali z rdečimi nahrbtniki na ramenih navzgor po prostranem pobočju z nasadi banan in kave. Nekaj pred nami se je počasi premikala skupina Angležev, ki je imela s sabo že trikrat toliko nosačev, kot je bilo njih samih. Mi štirje smo s svojimi težkimi nahrbtniki povsod vzbujali pozornost, saj se menda že dolgo ni zgodilo, da bi kdo „rinih“ v goro brez nosačev. Tudi domači prebivalci iz plemena WACHAGGA, ki so sami nosili na glavah težke butare trave, banan ali kave, so nas čudno pogledovali izpod čela. Imeli smo le

vođača, ki so nam ga nekako vrnili že v Moshiju. Pa še z njim smo imeli samo težave. O tem pozneje.

Prešli smo obljudene predele, nasade kave so zamenjali gosto razraščeni ekvatorialni gozdovi. Vreme se je kisalo. Po pobočjih se je vlekla gosta, vlažna megla, zaradi katere smo bili bolj mokri kot od potu. Po dobrih treh urah hoje smo dosegli višino našega Koraba. Na tej višini smo ta dan tudi ostali, saj je tam postavljen prvi bivak – MANDARA HUT. Nekaj časa smo si belili glave, kje bomo spali, toda kmalu je bilo jasno, da je na lesenih pogradih več kot dovolj prostora za vse obiskovalce. Skupina nizozemskih „alpinistov“ je tu počivala že dva dni. Baje niso mogli nadaljevati poti zaradi velike utrujenosti. Mi nismo imeli takih problemov, saj bi bili, nabiti s kondicijo z Ruwenzorija, najraje krenili dalje še isti dan.

Zjutraj smo hodili po najboljši zoprem delu vzpona. Pot preko gozda je bila vsa razmočena in blatna ter spolzka. Kdo drug bi lahko lepše demonstriral eleganten padec v blato kot Mare. Z vsoto težo se je zložil že na začetku poti in je nato vse dan preklinjal planine in z jezo gledal na svoje mokre hlače, obložene s centimetrsko plastjo blata. Proti opoldnevu smo že dosegli takšno nadmorsko višino, da so deževni oblaki ostali pod nami z blatnimi potmi vred. Hodili smo po položnem, travnatem pobočju, obisanem s soncem. Kdaj pa kdaj smo srečali skupino planincev, ki so se ogoreli vračali z vrha. Že prejšnji dan smo se naučili mednarodnega planinskega pozdravo: Jumbo (izg. džambo). Daljši pozdrav se glasi takole: X: „Jumbo“ (zdravo), Y: „Sijumbo“ (Zdravo), X: „Habari?“ (Kakšne novice prinašaš), Y: „Misiuri“ (Dobre, hvala).

Ta dan smo prehodili le približno toliko kilometrov, kot jih je od Venleja do Celja, premagali pa smo preko tisoč metrov višinske razlike. Že ob 12.30 smo prispeli do drugega bivaka – Horombo Hut, toda poti nismo mogli nadaljevati, ker je

naš vodič nekje zaostal. Dokonč ga je polomil pozneje, malo pod vrhom. Tako smo se popok ukvarjali s kuhanjem, pripravili smo stvari, za katere dvomim, da bom še kdaj poskusil.

Zvečer se je visoki Kilimanjaro pokazal iznad oblakov in videli njegovo belo kapo. Kljub občuti da ga bomo dosegli v nekaj urah smo vedeli, da nas čakata še o dneva krepke hoje.

Naslednje jutro sem bil prav senečen, ker je bila pot še vedno položna. Kmalu smo začeli vsi razmišljati dve stvari: ali ne bomo naše litrske čutarice premahnile dva dni žeje. Od bivaka do namreč ni moč dobiti vode. druga stvar: kako bomo premrzli, ki je postal vse hušji in se je redčil. Moralo sta nam dvigniti dva vrhova Kilimanjara, ki sta postala z vsakim korakom večja, gočnejša in bližja – nazob Mawenzi in kopati Kibo. Od vrha pod vrhom 700 m nižjega Mawenzija od zadnjega bivaka – Mhut smo hodili osem kilometrov pravcati ravni in skalnati pušči. Bivak stoji na višini 4703 m, ta pod samim vrhom KIBO z najvišjo točko UHURU POINT. Že ob sedmih zvečer smo se zleknil na pogradih, zaviti v spalne vreče. ločili smo se namreč, da odrine na zadnji vzpon ob dveh pono. Samo zelo zgodaj lahko uživati sončnem vzhodu in se razgleda po pokrajini, kajti kmalu po hodu sonca na ozorju se zavije v oblake in ostane zakrit ves dan. Mraz, ki je silil skozi tanke spalne vreče, nam je odganjal spanje. Ogreti smo se šele po kakšni močne hoje. Ob siju zvezd in premagovali zadnjo, dokaj strmimo pod vrhom. S Sandijem smo kmalu oddaljila od Blaža in reta, s katerima je hodil v Dohitela sva tri španske planince, so se odpravili na pot malo prami. Obsežen vrh s kratkimi doseglji celo prezgodaj. Dobro ure smo v temi in pri temperaturi – 20 pod ničlo čakali pri

PROFIL

„Moje največje bogastvo je v srcu mima vest.“ Tako je rekla 96-letna Marija KRAŠOVIĆ iz doma upokojencev na Polzeli.

Bil je lep, sončen dan in srečna sem bila, da se lahko pogovarjavo v zatišju mogočnih dreves, kajti Marija je bila sproščena in kot sama pravi, da je zanjo lep dan povratek v mladost.

Rodila se je leta 1880 v Taboru pri Šentjurju. Sploh se ne počuti staro, pa čeprav je najstarejša v domu. Bistra je, zdrava in presrečna, da v teh letih ni privezana na bolniško

Marija Krašović

Svoboda – njen najlepši dan

posteljo. Ko govori o svojih otrocih Ivanu, Agici in Tinki, je kljub prestanemu trpljenju mirna in vesela, saj jo pogosto obiščejo. 1906. leta je prvič rodila, ko ji je bilo 26 let. „Bila sem zaničevana: Takrat so na matere nezakonskih otrok čisto drugače gledali. Ne bi govorila o tem...“ je pripovedovala 96-letna Marija. „Poročila se nisem“ nadaljuje, „saj sem spoznala, da mi je tako še vseeno bolj prizanešeno. Bila sem izučena kuharica in kuhala sem zdravnikom. Nikoli nisem bila bolna. Danes me že tu pa tam načenja revma, pa saj imam dobro zdravniško pomoč in se že spet lahko sprehajam po gozdu.“

Bili so težki časi. Prva svetovna vojna. Zamahnila je z roko, kakor da hoče reči, da to ni bilo nič posebnega. „Toda druga svetovna vojna je bila ena sama solzna dolina. Toliko hudega smo prestali, da kar nismo

mogli verjeti v mir. Ivan je bil vseskozi v partizanih. Čakala sem, da se vrne in dočakala. Mislim, da je bil to zame v vseh 96 letih naj srečnejši dan, ko smo slavili svobodo – najlepši dan.“

V kuhinji je pozvonil zvonec, kar je pomenilo večerjo. Prijela sem jo pod roko, pa ji je bilo kar nerodno. „O, saj grem sama!“ se je opravičevala.

Kakor prijazen stavec me je motril stoletni grad, ko sem odhajala. In pred mano so besede medicinske sestre Herte Naraks tisto popoldne oživele, ko je dejala: „Te ljudi imam rada. V sebi čutim posebno zadovoljstvo, da sem nekomu potrebna, da me ima rad, da ceni moje delo. In to so ti starci, te osamljene mamice, ki nimajo nikogar, da bi jim nudil tako zaželeno tolažbo. So kakor otroci, vendar je razlika v tem, da je otrok ljubljen – ti pa so ostali tako zelo sami.“ V.J.

MODNA KREATORKA STAŠA

jesenski

Letošnja jesen in zima bo Pletenine so med najaktualnejše del vsake garderobe. Lahko obleke, komplete) ali v kombinaciji bodo različne druge vrh drugega. Tako bomo in jopicio ali debel pulover.

Letošnji kroji pletenin so Ramena so podaljšana, rokavi ali stisnjeni. Jopice so daljše, moderne kapuce. Redkokdaj sprednja dela prekrizana in jopice.

Za letošnjo jesen si lahko obleko, debele brezrokavne moderne dolge šale.

NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO!

TO-MO-DI

uporablja se za peči in kotle od 4.000 do 100.000 Kcal/h

TOPLI MONTAŽNI DIMNIK Z GIBLJIVO KISLOODPORN OGNJESTALNO ŠAMOTNO CEVJO

INFORMACIJE – STROKOVNI NASVETI:

MONTAŽNO INDUSTRIJSKO PODJETJE 61000 LJUBLJANA, OPEKARSKA 13 Tel. 22-113, 20-641, Telex 31420 YU KIP

IN V VSEH PRODAJALNAH Z GRADBENIM MATERIALOM

IOALON IOALON IOALON IOALON IOALON IOALON IOALON IOALON IOALON IOALON

KOMANDOSI BREZ BARETK

IZ ARHIVOV NACISTIČNEGA VOJNEGA STROJA

konca. Končno se je dvignila na obzorju velika rumena krogla. Poled z višine 5895 m nad morjem je bil fantastičen. Toda kje sta najina prijatelja? Španci so že odšli, slandijem sva vsa premražena prehodila že ves krater in si ogledala močne stene ledenika, Blaža in Marena pa ni hotelo biti od nikoder. Po dveh urah zmrzovanja sva se odločila za odhod z vrha. Z mislijo, da se črna je kaj zgodilo, sva dobršen del poti navzdol tekla in se drčala po strmih melišču. Sele v Kibo kutu sva izvedela, kaj se je zgodilo. Naš vodič je Blaža in Marena popeljal na napačen vrh na drugi strani kraterja, ni je precej nižji od pravega vrha HURU. Sele ko so se vrnili v bivak sta spoznala, da sploh nista bila na vrhu. Vsa zelena od jeze sta ozmerila vodiča, ki se je nerodno izgovarjal, da lahko grede še enkrat na vrh, na pravi vrh, če želita. To bila seveda prehuda izguba časa. Ves dan smo molče hodili navzdol in navzgor. V tem dnevu smo prehodili okoli petdeset kilometrov, oziroma 1175 m navzgor, in 3152 m navzdol. Najbrž svojstven rekord.

Naslednji dan smo bili že okrog sredine v dolini, zvečer pa smo se nekaj utrujeni „zbasali“ v avtobus iz Nairobi. Spet novo doživetje. Sofer je zapeljal z avtobusne postaje naravnost pred policijsko postajo. Vsi potniki smo bili osupnjeni in močje v uniformah so vsakega posebej pretipali. Neki sopotnik nam je razložil, da je neznanec ukradel nekemu iz avtobusa večjo vsoto denarja. No, ta tip je bil najbrž pametnejši od policajev in je se prej pobegnul. Se po temeljiti mizni preiskavi smo se odpeljali naprej.

Kljub strašanskemu trenjenju in nemetavanju smo kmalu za Kenijsko – tanzanijsko mejo utrujeni spali na razmajanih sedežih. Sele jutraj nas je nekje v Keniji zbudil močan pok. Ne, saj ni bila bomba, v staremu avtobusu je razneslo motor. Dvajset km pred Nairobijem smo tako čakali, ne da bi vedeli, kaj nameravajo storiti z nami.

Vesele pletanine

Veliki meri pleteni, volneni, vanski oblečili in pomemben del nosile samostojno (volnene in drugi deli garderobe). Zelo pletenih oblečili, ki se nosijo nek puli oblekle volneno bluzo

ki, ohlapni in seveda udobni. v zapustu zavijani v velik rob velike ovratnike ali spet zelo manjšo z gumbi, največkrat sta vezana s pasom.

na tudi daljšo volneno pleteno kar ne pozabite na spet zelo

Kako naj bi to povedal, ne da bi pri tem užalil kogarkoli? Ko je prišla vrsta nanj, je preprosto rekel: „Vodja, jaz sem Avstrijec.“ Vzdržal je Hitlerjev malce srepi pogled in ostal tiho. Fuhrer je čakal nekaj sekund, potem pa je dojel pomen izrečenih besed in se obrnil k čakajočim. „Kapetan Skorzeny bo ostal, ostali lahko grede.“

Ostala sta sama in Hitler je spregovoril. „Za vas imam izredno pomembno nalogo“ Skorzeny je napel ušesa, toda zaman. Namesto, da bi Hitler povedal, kakšna je ta naloga, se je spustil v dolg uvod. Z vedno močnejšim glasom je začel pripovedovati, da so njegovega prijatelja Mussolinija pravkar izdali njegovi najbližji sodelavci in ga dali aretirati. Italija je kot odprti cvet za zavezniški naskok, treba ga je samo utrgati. Vse to je skuhal kralj s pomočjo maršala Badoglija. Sedaj se mislijo predati zaveznikom in jim izročiti Mussolinija.

„Ne morem in tudi ne bom,“ je rekel Hitler besno, „prepuštil svojega prijatelja njegovi usodi. Treba ga je rešiti, še predno ga bodo njegovi zahrbtni sedanji gospodari predali zaveznikom.“

Skorzenyju je bilo seveda prijetno slišati iz Hitlerjevih ust tako zaupne stvari, toda hkrati si ni mogel misliti, kaj bi to imelo opraviti z njim in njegovo komaj nedavno ustanovljeno enoto.

Toda kmalu je zvedel tudi to, zakaj Hitler je nenadoma znižal glas in malone šepetaje izjavil: „Kapetan Skorzeny, vi boste rešili Mussolinija!“

Skorzeny je poslušal brez besed, ko je Hitler nadaljeval, da ve le pet ali šest ljudi za ta njegov načrt. Toda to je vseeno, je rekel, pa čeprav bodo pri tem morda prizadeta čustva nekaterih njegovih najbližnjih sodelavcev in prijateljev.

Eden izmed tistih, ki jih je obvestil o svojem načrtu, je bil general Student, šef padalskih čet, pod čigar poveljstvom

bo deloval Skorzeny. Toda nemška ambasada v Rimu in vrhovno poveljstvo nemških čet na Apeninskem polotoku ne smeta zvedeti o tem niti besedice: ni jim bilo moč zaupati. Težava je v tem, da nihče ne ve, kje je ujetnik. Torej bo moral Skorzeny najprej poizvedeti kam so uporniki sknli Mussolinija, in šele potem začeti z akcijo.

„Ne boste se izogibali tveganju, vse svoje znanje in sposobnosti morate podrediti samo enemu cilju – Mussoliniju rešiti. Prepričan sem, da boste uspeli in vaš uspeh bo imel strahovit psihološki učinek na moralo nemških vojakov. Za izvedbo akcije boste odgovorni neposredno meni.“

Zaželel mu je vso srečo, ga dvakrat potrepjal po rami in odšel iz sobe.

Skorzeny si je komaj utegnil prižgati cigareto, da bi si vsaj za silo pomiril živce, ko je prišel v sobo pribočnik in ga odpeljal h komandantu padalskih čet, generalu Studentu.

General Student je bil srednjih let, malce debelusen, z brazgotino na obrazu, ki mu jo je zapustila krogla med akcijo v Rotterdamu. Komaj se mu je utegnil predstaviti, že je v sobo prišel gospodar SS oddelkov Heinrich Himmler. Skorzeny je za trenutek otrpnul, bil je prepričan, da bo moral pojasnjevati priprave na diverzijo v Magnitogorsku – pa se je motil. Himmler je imel druge skrbi. Takoj je začel razpravljati o pripravah na Mussolinijevo osvoboditev.

Najprej je sporočil Studentu in Skorzenyju, da nihče v Nemčiji ali Italiji ne ve, kje je ta trenutek Mussolini – toda bojijo se, da so se Italijani že začeli pogajati z zavezniki o pogojih za njegovo izročitev.

Ko je končal s tem, je začel naštevati imena tistih, ki bi morebiti lahko vedeli, kje je italijanski diktator. Bila je to dolga vrsta imen, nekatera so bila znana in nekatera ne – pri vsakem imenu je Himmler dodal nekaj stavkov komentarja,

humor

„Katera?“

„In to je zadnja Marcelova slika. Od tistega dne ga nisem več videla...“

S PLANINSKIM DRUŠTVOM NA IZLET

MOJ PRAZNIK

Tretja ura jutraj. Sveže jutro, nebo še z zvezdami, jasno brez oblakov – lep dan za izlet.

Na odhod čaka 34 udeležencev. Oddali smo nahrbtnike v prtljžnik in si poiskali sedeže. Ker je bil izlet usmerjen tudi preko državne meje, smo pregledali še potne liste. So bili tudi taki, ki so že zgodaj jutraj nabirali točke za „trim“. Pogled na uro – štiri, odpeljali smo se.

Dobro jutro je zaželel naš vodič in nas seznanil o smeri vožnje ter o pohodu za soboto 16. in nedeljo 17. avgusta. Edina moja želja je bila, da dopust zaključim z osebnim praznikom v hribih, in to na Mangartu.

Tesno med gorami pelje cesta iz Gornjesavske doline proti jugu, na prelaz 1611 m, to je Vršič. Ob njej stoji planinske kočice: Mihov dom, Koča na gozdu in Enjavčeva koča. Pred mostom pod hotelom Erika zavije kolovoz na levo v dolino Krnice, ki jo omejuje gorske verige Rigljica, Frdamane police, Spik, Škratica, Rakova špica, Dovški Gamsovec, Ponce, Kriška stena, Prisojnik itd. Sam preval Vršič je v osrednjem delu vzhodnih Julijskih alp. Od Kranjske gore se je števec premaknil za 12 km. Odpira se veličasten pregled na gorske stene, krnice, na snežišča in vrhove. Ker smo večji del sedeli, smo tokrat zapustili avtobus ter jo mahnil med ostenje Prisojnika, kjer stoji na višini 1725 m še Poštarska koča, dobrih 20 min od ceste. In pri povratku smo še pregledali „indijanca“, Boža v Tičarjevi koči. Ni srečnejšega dogodka, kot se srečati v gorah s prijateljem, se z njim rokovati, spregovoriti kakšno besedo ali celo zapeti. Precej znanih obrazov je bilo tu, nekako tako tudi z našim drugim novim vodičem, ki se nam je rade volje pridružil v dolino Trente in dalje na Mangart. To je bil planinec znan obraz Jaka Čopa iz Rodin pri Zirovnici. Kar naenkrat je bilo za nami prevoženih 50 serpentin, ki jih ima cesta Kranjska gora – Vršič – Trenta. Lahko trdim, da je bilo pre malo dvoje oči za ves ta del, pogled levo in desno. Visoko nad nami Triglavski vrhovi, dolina Zadnjice, Razor, Prisojnik, Škratica, Jalovec, Mojstrovka, Glava nad Šitom, Visoka peč, Bovški Grintavec, Mali in veliki Pihavec, vrhovi nad Bavšičico itd. Na razgledni ravni nad Turarjevo hišo v zadnjih ovinkih naše ceste z Vršiča smo pogled usmerili k spomeniku dr. Juliusa Kugyja. Spomenik, ki stoji na tem delu Trente, je delo kiparja Jakoba Savinskega in arhitekta Kobjeja. Kot kača se je vila cesta do kočice pod izvirom Soče 878 m. Nekaj manj kakor 100 m nad kočico izvira sredi skalne strmine Soča. Ker ni bilo nekaj dni nazaj dežja, je bilo do votline dostopno, malo po kamnih v strugi, ob klinih in vrvi. Opazujemo reko, ki s svojim mogočnim bučanjem moti tišino in ustvarja pokrajinski videz življenja. Skačemo s kamna na kamen, se ustavljamo – vredno posnetka, verjemite mi! Poživljeni nadaljujemo z vožnjo in kmalu za prvim mostom čez Sočo opozori vodič na tablo – Alpinetum „Juliana“ (hortikulturni spomenik), gozdni rezervat Kukla, botanični rezervat Mlinarice – Razor. To so zavarovana pokrajinska območja. Očarala nas je divjina soteske Mlinarice, zdržal mali planinsko-turistični muzej v Logu. Tovariši Čop je nadaljeval: „Malo težje je danes spregovoriti in vam obiskovalcem razložiti, kako naporna pot je bila nekdanj izbovske kotline po ozki soteski med sklanatimi pobočji vse do vasi Soča, naprej v Trento oz. do Loga. Desetina domačij je tvorila jedro vasi v Logu – do sem je bilo 6 ur hoje; in druga stran Bovec – Kranjska gora pa krepkih 5 ur korakov. Cesta, ki se danes pelje po dolini Trente, je stekla leta 1900, čez Vršič v Kranjsko goro pa so jo zgradili ruski ujetniki v I. svet. vojni. Videz Trente se spreminja nekoč in danes. Ljudje odhajajo v tovarne, precej pa se je spremenilo prav v rastočem turizmu.“

Smo že mimo kočice Zlatorog, zapustimo čudovito Trento in se obrnemo do našega cilja v smeri nad koncem doline Koritnice, ki je pritok Soče. To je bil Mangart z vso svojo skupino nad dvatisočaki. Dve uri trideset vožnje in 10 km makadamske ceste. Spretno je odvijal in zavijal volan ta naš sofer, mogoče je tudi z njega zdrsnila kakšna kapljica znoja. Tisti v prvi ali drugi vrsti so naklonili temu vzponu kar „nohte“. Smo na višini 2.072 m, na najvišjem delu Jugoslavije – seveda z udobnim Izletnikovim avtobusom. Tu je na najvišji točki speljana cesta, zato nas je tembolj mikal pogled v dolino iz vsake serpentine, čeprav malo z občutkom slabosti. Okoli nas se vrstijo novi in novi vrhovi. Mangart 2678 m, ki je ena najvišjih gora (točneje 185 m manj kot Triglav) v Julijskih alpah se dviguje mogočno pred nami na jugoslovansko-italijanski meji. „Tu je naš cilj, ki ga moramo še danes osvojiti“, je predlagal vodič dvodnevnega izleta, tajnik domačega društva Mirko Zolnir. Po obilni malici, lahko bi rekla, da je bil zajtrk, malica in

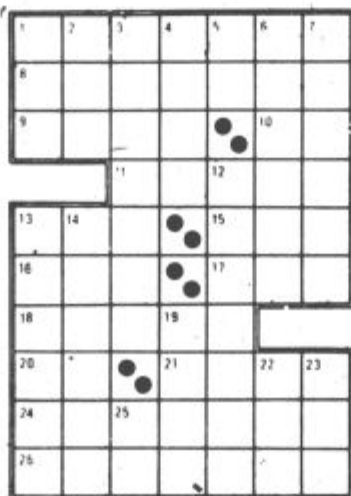
kosilo vse hkrati. Prileglo se je. Megle so se dvigale, sonce je pozdravilo, čeprav nas je prej dobrih 5 minut pred kočico malo „žegnalo“ z dežjem. Torej pripravljene smo bili na vse. Zavili smo do prvih snežišč. Od tod se je skupina napotila po položnejši italijanski strani v koloni drug za drugim. Kljub vsemu sem se dobro uro pozneje odločila za vzpon. Po zahtevnejših, ostrih skalah, žica, klini, meglen pogled v dolino, mraz, curki vode, snežišča, razpoke, sonce, krušljiva stopinja, mokra zemlja – da, tako je bilo na naši slovenski plezalni strani. Milica Laznik se je odcepila med prvo skupino, sama je bila daleč v skalni zarezi nad snežno odejo, ko je pozdravljala nas male „mravlje“ v dolino. Zjasnilo se je, zelena lisa (karkšno je imela srjaco) se je premikala v razpoki. Kljub pregovarjanju opazovalcev, ki so se tukaj spodaj raje predali toplim sončnim žarkom, me je vlekle v skale. Pot je bila veskovi slokovita. Kakšna tišina! Od časa do časa zabežbori in odsumi voda ali zaropče kamen pod nogami. Bela dolga skala mi vzame nekaj moči. Poti je zmanjkalo. Spodrsne. Korak ponovim, v njem z čutim utrujenost. Proti koncu pospešim korak, čeprav sem vsa v megli, ni bilo skoraj več sapa – želja osvojitja pa me je gnala naprej. Bila sem sama na vrhu. Ko se odpočijem, pogledam v spominsko knjigo in pripišem svoje podatke. Nemo zrem okoli sebe, zdi se mi, da se bo prikazalo sonce in z njim bodo vrhovi bližje, kot moji prijatelji, ki so že odšli po italijanski strani v dolino. Nad mano je nebo, rahlo modre barve, snežno beli oblaki se razpršijo, sončni žarki me nagradijo, obsijejo me z vrhovi vred. Pri sebi sem imela nekaj okrepčila, požirek sem dala na zob, prileglo se mi je, verjemite? Ze mračilo se je, ko sem se z malo nategnjenimi mišicami pridružila ostalim pred kočico. Stisk rok in čestitke, enkratno doživetje. Utrujenost še komaj čutim. Po večerji si privoščim zabavo. Neke udeleženke je imela s seboj knjigo 100 let rudnika lignita Velenje. Ker smo vedeli, da bo Jaka Čop ostal na Mangartu, smo ga na skromen način obdarili ter ga povabili v Šaleško dolino in da se pridruži na našo „S“ – šaleško transverzalo pot, ki je bila odprta lani 10. oktobra. Nedelja, 17. avgust:

Zbudim se, ko plaha svetloba vdira skozi okence. Res je, polknice so bile priprte. Tam okoli trete ure se podajajo na pot najbolj goreči, kot bi imeli danes pred seboj le Mangart. Niso bili naši. Torej rana ura za vse tiste, ki vrha niso zavzeli včeraj. Znova smo bili prepuščeni spretnostim soferja Milana Bučarja. V Predelu smo ob 11.30, na mejnem prehodu. Razgledujemo se dalje po dolini potoka Žiljica do Trbiža v Kanalsko dolino, pa na levo mimo žičnice na Višarje 1789 m, dalje na mogočini Viš 2066 m. Izstop. Neugnani pločevinarji z vseh mogočih zemljepisnih širin in dolžin nas tu pozdravijo, le naša CE registracija je bila tokrat edina iz Slovenije. Cilj smo videli le s prstom na zemljevidu, pa včeraj na Mangartu. Udarili smo s petami ob kamen tanjke ob dvanajstih. Obrnili smo hrbte našim v dolini, ki so nas čakali do šestih popoldne in si privoščili ogled Višarji. 11 članov z najmlajšo Biserko Gračner, staro komaj 6 let, smo se dvignili do kočice. Dobre četrte ure smo strmo grizli kolena in sopihali. Na višini 1395 m nas sprejme kočica Rifugio Groč, kjer lahko piješ ali ješ le za lire. Naš dvatisočaki Jof di Miezegnot nas pozdravlja na desni strani. Naramnice nahrbtnika se zajejajo v gola ramena. Znoj obliva obraz. Razgled se odpira, razsežnost doline Zajzere šele tu prav oceniš. Tam v daljavi mora biti Kanalska dolina, ki je glede na svoje gospodarske razmere precej podobna naši od Rateč do Jesenic. Pa Ovčja vas v Zajzeri, kjer smo si ogledali pokopališče. Tu je pokopan brat Franceta Prešerna: slovenske vasi Ukve, Zebnica, znana božja pot na Višarjih, bogati rudniki cinkove in svinčeve rude v Rablju ter Beli peč in Trbižu. Pa Viš, Poliški Spik, daleč zadaj v pozdrav nas z megleno kapo pozdravlja Mangart. Opraviti je treba z žigi, ki pa je tu eden novih za transverzalo pot – pot prijateljstva Furlanije – Julijske Benečije, Slovenije in Koroške. Tudi v našem društvu je že nekaj pripadnikov, ki nosimo te dnevnike na posebne vrhove. Uro in pol vkreber in nekaj takega do kočice, še malo, pa je ura pokazala pol šestih popoldne, ko smo privrskali iz bukovega gozdička na jaso, kjer so bili naši dolinski martinčki. Odhod, smer Trbiž, Bela peč, malo pred Ratečami še ogled severne stene Mangarta ter dveh jezer. Dolina reke Jezernice nas je sprejela v samo osrčje Mangarta. Zgornje mangartsko jezero je na 936 m višine, spodnje za 10 m manj, je pa tudi bolj obiskano. Poslovlili smo se od Italije, Rateč, Kranjske gore in spet našim domovom nasproti. Zalostno smo opazovali prometne znake z zlatorogovo podobno, saj smo bili pošteno utrujeni in želja je bila bolj v ospredju. Rezka Stropnik

Križanka

VODORAVNO: 1. ničvreden človek, malopridnež, 8. apeninsko gorovje v Italiji, 9. glavno mesto Jemena v jugozahodnem delu Arabije, 10. avtomobilska oznaka za Cetinej, 11. derivat alkohola, ki nastane pri reakciji alkohola s kislino, 13. gaj, nizek gozd, 15. nadležna žuželka, ki boleče piči, 16. grška črka, 17. nekdanja kratica za Svobodni tržaški teritorij, 18. manjša tekoča voda, 20. Olga Čehova, 21. stoti del dinarja, 24. terenski delavec, 26. ravna ali vitičasta črta, ki spaja začetke dveh ali več notnih črtovij. NAVPIČNO: 1. nizek moški glas, 2. kratica za Avstrijsko poročevalno agencijo, 3. odpadnik, kdor se izneveri svojemu prepričanju in prestopi v nasprotni tabor, 4. denar v Vzhodni Indiji, 5. avtomobilska oznaka za Bihac, 6. krvoskrunstvo, 7. sol ali ester solitrne kisline, 12. italijanska pokrajina z glavnim mestom Fi-

rence, 13. krasota, 14. majhen otok, 19. znamka nemških avtomobilov, 22. šolska ocena, urejenost, 23. srbsko moško ime, Aleksander, 25. grška črka

Dragi mladi prijatelji!

V prejšnji številki smo vašo stran posvetili učencem posebne osnovne šole, danes pa smo obiskali učence, ki obiskujejo klub OZN na osnovni šoli Antona Aškerc v Velenju. Klub že četrto leto dobro deluje pod mentorstvom Stanke Borovšak. Lansko leto so dobili republiško priznanje za najbolj delavni klub OZN v Sloveniji. Letos pa je republiška konferenca poklonila Stanki Borovšak kot mentorju priznanje. Klub dobro sodeluje z drugimi klubi v Sloveniji. S klubom OZN Vinica sodelujejo pod geslom Zeleni planet. Tu se bodo vključili pod temo varujmo svoje okolje. Tudi sicer je delovanje tega kluba zelo pestro. Vsak član kluba je „ambasador“ ene države. Sledi dogajanjem v njej in to kasneje v klubu poroča. Učitelji in nekateri starši so podporni člani kluba. Člani kluba OZN so pogosto pobudniki raznih akcij.

Prepričani smo, da tudi na vaših šolah sodelujete v raznih krožkih. Pišite nam in obiskali vas bomo. Vedno smo veseli tudi vaših prispevkov, zato nam jih še naprej pošiljajte. Pošljite nam risbice, spise, pesmice...

Lepo pozdravljeni!

OBSOJAMO!

Španska vlada je obsodila 45 španskih državljanov na smrt. Pet borcev za demokracijo je že usmrtila. Vsa napredna svetovna javnost protestira. Po vseh mestih Evrope so množična protestna zborovanja. Vsi obsojamo Francovo fašistično diktaturo.

Nekateri celo zahtevajo, da se Španijo izključi iz OZN, ker Španija ne upošteva osnovnih človeških pravic.

Klubovci naše šole se pridružujemo vsem naprednim silam v svetu, obsojamo in obtožujemo Francov režim in vzklikamo „Smrt fašizmu – svoboda Španiji!“

Naši prijatelji iz Renč na Primorskem

Na seminarju mentorjev klubov OZN lani v Ljubljani se je naša mentorica seznanila z mentorico kluba OZN iz Renč na Primorskem. Članom kluba iz Renč je tovarišica Borošakova

poklonila naše glasilo Mladi za mir.

Kmalu so nam mladi iz Renč pisali. Zahvalili so se za glasilo in nam opisali svoje delo. Tudi mi smo jim potem pisali o svojem delu, o Velenju... V svojih pismih so izrazili željo, da jim mi iz naših dosedanjih izkušenj svetujemo oblike dela, da bi svoj program še bolj popestrili in da bi bilo naše sodelovanje še pestrejše.

Veseli smo, da smo navezali stike s člani kluba s Primorskega in si želimo tako plodnega sodelovanja kot lani tudi letos

MOJCA KOPRIVC, 7. a

Ob tridesetletnici OZN

Letos poteka trideset let od ustanovitve OZN, zato je to primerna priložnost, da razmislimo o delu in koristi te organizacije.

OZN se je izkazala kot zelo koristna in nujna oblika združevanja v svetovnem merilu. S svojo dejavnostjo je bistveno pripomogla, da se približujemo uresničevanju temeljnih točk ustanovnega listine, katere vodilne ideje so: ohranjanje mednarodnega miru in varnosti ter razvoj prijateljskih odnosov med narodi, ki naj temeljijo na enakih pravicah ter soodločbi ljudi in navezovanju mednarodnega sodelovanja.

Kljub temu da se približujemo uresničevanju točk ustanovne listine, je še dolga pot do njene uresničitve. To velja prav

posebno za vprašanje miru na svetu in dobrih odnosov med narodi. Na tem področju je OZN naredila že zelo veliko, a z njeno učinkovitostjo v zadnjih letih ne moremo biti zadovoljni.

Posebne organizacije pri OZN skrbijo za mednarodno

sodelovanje, pomoč nerazvitim deželam ter ljudem, ki jim grozi smrt zaradi lakote. Organizacija OZN ima danes 142 članic, med katerimi je tudi Jugoslavija. Jugoslavija se vztrajno bori za mir v svetu in prijateljstvo med narodi.

MAJDA VOVK, 8. a

Naša razredna ura

Člani kluba OZN na naši šoli so pripravili predavanje „Po Koroški“, ki so jo obiskali v lanskem šolskem letu. Tudi naša razredna skupnost jih je povabila z namenom, da čim več vzemo o njihovem izletu.

Članici kluba OZN Mija in Majda sta nam najprej predstavili delo klubovcev na naši šoli, nato pa sta nas s prijetnim pripovedovanjem in lepimi diapozitivi popeljali na izlet po Koroški. Najdlje sta se pomudili v Pliberku, kjer so se člani kluba udeležili manifestacije ob tridesetletnici svobode in petindvajsetletnici podpisa državne pogodbe v Avstriji.

Člane kluba OZN smo povabili, da nas na kakšni razredni uri še kdaj obiščejo s kakšnim zanimivim predavanjem.

METKA KRAJNC 7. a

Izletnik

CELJE TOZD-TURISTIČNA AGENCIJA

Vabimo vas na prijetne izlete in potovanja! V OKTOBRU, NOVEMBRU IN DECEMBRU VAS VABIMO V MOSKVO, GRČLJO IN INDUJO.

Pričakujemo vaše prijave.

Izkušnje naše operative in dobro poznavanje turističnega kraja, ob upoštevanju okusa in želja naših strank, nam omogočajo organizirati izlete solidno in potrudili se bomo, da boste zadovoljni.

IZLETNIKOVE POSLOVALNICE: Celje, Žalec, Velenje, Mozirje.

hotel paka

GOSTINSKO PODJETJE

»PAKA« Velenje

VAM PRIPOROČA IN SVETUJE!

Ne zanemarite možnosti, ki vam jih nudi narava. Življenje posameznika je kratko, vaše telo pa rabi novih osvežitvev in moči. Zato smo se odločili, da vam pomagamo z nasveti za vaše dobro in zdravo počutje. Za ženski in moški spol, za mlado in staro, za prijatelje in znance priporočamo naravo, sveži zrak in mir.

Pojdite na kratke sprehode. Zapustite vaš dom, kadar vam to dopušča čas in si naberite novih spoznanj med prijatelji in znanci.

Zato vam priporočamo in svetujemo:

- prične redno obiskovati kinopredstave, razne kulturne razstave in športne prireditve
- prične redno kegljati
- zaplešite enkrat na mesec
- ogledajte si enkrat na mesec barski spored
- enkrat na mesec pridite na klepet med prijatelje in znance.

Če vam bo to vse in drugo ugajalo, lahko tudi večkrat. VSE KAR JE ENOLIČNO, UTRUJA IN STARA ČLOVEKA.

MIR

Razmišljam o miru. Kaj je mir? Mir je vsak košček zemlje, ki je prepojen s krvjo padlih za svobodo. Naši starši so se že pred tridesetimi leti bojevali za mir, da so nam omogočili boljšo prihodnost. Mir pomeni svet brez vojn, nasilja in lakote.

Mir je prijateljstvo vseh narodov sveta. Želim, da bi vsi ljudje na svetu živeli v miru.

MIJA AVBERŠEK, 8. a

Ob tednu otroka

Šesti oktober je razglasila OZN za svetovni dan otroka, teden od ponedeljka do nedelje pa za teden otroka.

Pri nas je potekal pod geslom „Zagotovimo osnovne pogoje za vsestranski razvoj vsakemu otroku.“ V Sloveniji je še vedno premalo vzgojnovarstvenih zavodov. Veliko mater nima svojih malčkov kam dati, ko gredo v službo. Tudi v Velenju primanjkuje prostih mest v vrtcih. Največja želja vseh mater je, da bi imele svojega otroka v vrtcu, kjer bi bil deležen strokovne nege in vzgoje.

Tudi na naši šoli smo svetovnemu dnevu otroka posvetili posebno pozornost. Pripravili smo proslavo po zvočniku. Tema je bila posvečena današnjim deklicam – jutrišnjim ženam.

Želja nas vseh je zagotoviti vsem otrokom sveta vsaj tisto, kar predpisuje deklaracija o pravicah otrok, ki jo je izdala OZN.

LILIJANA CIZEJ, 8. c

Tudi ob letošnjem dnevu OZN, 24. oktobra, so na osnovni šoli Anton Aškerc v Velenju pripravili lepo proslavo, na kateri so z recitalom, ki so ga izvedli učenci, ponazorili 30-letno vlogo in prizadevanje svetovne organizacije za mir na svetu.

Seveda pa učenci z osnovne šole Anton Aškerc visokega jubileja svetovne organizacije niso počastili le z recitalom, ampak so razpisali tudi nagradni natečaj za prispevke na to temo. Učenci, ki so napisali najbolj zanimive spise so prejeli knjižne nagrade. Na sliki: Majda Volk, predsednica kluba OZN na tej šoli prejema knjižno darilo kot nagrado za spis Ob 30-letnici OZN.

V šolski avli so pripravili tudi zanimivo razstavo.

belinka

tovarna kemičnih izdelkov
61001 Ljubljana
poštni predal 5-1
telefon h. c. 061/314 177
telex 31.260 yu bel

SADOLIN PX 65

- uživa mednarodni sloves
- odlikuje ga bogata tradicija in novi tehnični dosežki
- najbolj iskano sredstvo za dolgoletno zaščito lesa
- uničuje plesen in zajedalce ter je odporen pred vremenskimi vplivi
- služi za osnovni ter končni premaz in je izdelan v 13 barvah

ZAHTEVajte PROSPEKTE IN NAVODILA ZA UPORABO!

Vzgoja in solanje dobrih amaterjev

V Šaleški dolini obstaja dvoje industrijskih in kulturnih središč, Šoštanj in Velenje. Prvi obsega industrijsko dejavnost tovarne usnja in mnogo mlajšo termoelektrarno – drugi pa rudnik lignita in tovarno gospodinjne opreme „GORENJE“. Tudi v kulturni dejavnosti delujeta oba kraja samostojno. Vsak od navedenih krajev ima amatersko dramsko družino, pevski zbor, kino, godbo na pihala in seveda športna društva. Lahko rečemo, da je kulturno in športno življenje v tej dolini že tradicionalno in močno razgibano.

Po končani vojni, ki je tudi v tem delu naše domovine zapustila močne sledove razdejavanja in človeških žrtev – saj so bili v neposredni okolici krvavi boji XIV. divizije, v katerih je izgubil življenje tudi šoštanski mladi pesnik Karel Destovnik – Kajuh – so se osnovala pevka in dramska društva, večinoma v okviru DPD Svobod, ki so nastopala pri krajevnih prireditvah in proslavah.

Kmalu pa se je pojavilo vprašanje organiziranega pouka glasbene izobrazbe otrok. Iz te potrebe in zahteve se je porodila glasbena šola v Šoštanju pod vodstvom prof. Rajgla. Za začetek so na šoli poučevali le klavir in violino, medtem ko so ostali ljudski instrumenti – harmonika, tamburaši, godba na pihala – še vedno ostali kot učni predmeti v Svobodah.

ZAČETEK V ŠOŠTANJU

Z razvojem rudnika je raslo tudi Velenje, ki je z vsakim dnevom prevzemalo večjo vlogo v upravnem in političnem pogledu. Na ta način je dobilo tudi Velenje v letu 1960. glasbena šola, ki se ji je zaradi enotnosti učnega načrta pridružila še glasbena šola iz Šoštanja, ki jo je ta čas vodil prof. Tamše. Zanimanje za glasbeno izobrazbo je bilo med ljudstvom veliko, saj se je že v prvem letu vpisalo 116 učencev. Materialno je šola podprl rudnik s tem, da je šoli odstopil prostore v Domu kulture in nabavil najnujnejšo opremo in instrumentarij. Pogoji za delo so bili dani, za resno sistematično delo je bilo treba le še pridobiti kvalificiran učni kader. Poleg prvega ravnatelja prof. Čorbića so bile v tem času stalno nameščene tri strokovne učne moči, nadaljnjih pet glasbenikov pa je bilo zaposlenih honorarno. Zanimanje za glasbeni pouk je raslo z vsakim dnevom – pa tudi sama številčna rast prebivalstva je večala priliv učencev na vse šole, pa tudi na glasbo.

Pedagoške prijeme je dobila glasbena šola – ki je povzela svoj naziv po znanem domačem komponistu Franu Korunu – Koželjskem v letu 1963, ko je vodstvo šole za tov. Marinom st. prevzela prof. Nograškova. V tem šolskem letu je na šoli

poučevalo že 11 glasbenih pedagogov, ki so imeli večinoma priznana glasbeno šolsko izobrazbo. Program šole se je razširil na klavir, violino, harmoniko, pihala, trobila in solo petje – finančno pa je šola podprla občina z rednimi dotacijami, ki so poleg prispevka staršev v obliki šolnine – zagotavljale nemoteno delovanje šole.

KADROVSKE OKREPITVE

V šolskem letu 1965/66 je vodstvo šole prevzel prof. Marin. Med tem časom je šola že dobila svoj ugled in polno priznanje, javni nastopi učencev pa so privabljali vsako leto več učencev. V tem šolskem letu je bilo vpisanih že 185 učencev – obseg

Izrazni ples, ena od oblik dela velenjske glasbene šole

pouka pa se je povečal za pouk kitare, čela in izraznega plesa, za katerega so se navdušile zlasti deklice. V tem času je imela šola že 5 redno in 7 honorarno zaposlenih glasbenih pedagogov.

Vsi državljani imajo enako pravico do izobraževanja, tudi do glasbenega. Zato se šola ni hotela omejiti na delovanje samo v Velenju, zlasti še, ker je raslo zanimanje za glasbeni pouk otrok po vsej občini in poslanstvo šole je bilo treba raztegniti do konca njenih meja in kasneje še čez. Ker pa je bilo za učence odročno, da bi hodili v šolo v Velenje, je šola prenesla torišče svojega dela še v Šoštanj in Šmartno ob Paki.

Se več: šola je prenesla svoje delovanje tudi prek meja občine

in danes poučuje učence poleg navedenih krajev tudi še v Mozirju in Gornjem gradu, kar je za učitelje velik napor, ki pa ga premagujejo z voljo in ljubeznijo, trud pa jim vračajo učenci z marljivim vežbanjem in primernim znanjem.

Letos slavi glasbena šola 15-letnico obstoja in s ponosom gleda na izvršeno delo. V tem šolskem letu obiskuje šolo 453 učencev, ki se učijo klavirja, violine, harmonike, pihal, trobil, kitare, tolkal, flavtice, solo petja in izraznega plesa. Na šoli je zdaj zaposlenih 8 profesorjev z diplomo, 6 z višjo in 5 srednjo glasbeno izobrazbo, kar je solidna garancija za današnji uspeh in bodoči razvoj šole.

Šola upravlja danes po delegatskem sistemu delegati iz vrst zaposlenih učiteljev šole, delovnih organizacij, predstavniki staršev učencev, predstavniki učencev in predstavniki ustanovitelja. Ta relativno širok forum upravljalcev usmerja delovanje šole in pomaga reševati probleme, s katerimi se srečuje vodstvo šole.

Problemov, s katerimi se sooča velenjska glasbena šola, je več. Naj omenimo pomanjkanje učbenikov in glasbene literature. Da bi vsaj delno rešili ta pereči problem, ki tare vse glasbene šole, je velenjska glasbena šola z lastnim učiteljskim kadrom sestavila in izdala vse potrebne učbenike za pouk harmonike za prvih šest razredov z ustreznim učnim načrtom in literaturo z ljudsko in partizansko tematiko, kar uporablja danes večina glasbenih šol v Sloveniji.

Drugi problem šole je prostorski. Glasbena šola gostuje v Velenju v Domu kulture, kjer so učni prostori sicer odlični, vendar nezadostni. Iz tega vzroka šola pri vpisu redno odklanja približno 50 učencev. Morda bo to vprašanje rešeno v okviru družbenega načrta občine do leta 1980. Namen šole je vzgajati predvsem dobre amaterje, ki bodo nekoč prenašali glasbene dosežke v kraje, v katerih bodo živeli. Glasbeno oblikovanje pa skuša šola doseči pri učencih z internimi in javnimi nastopi. Zato je vsak učenec dolžan vsaj enkrat letno nastopiti na internem nastopu, kjer pred ostalimi učenci in starši merijo medsebojne glasbene dosežke. Dobri učenci pa nastopajo na javnih nastopih, kar je zanje zelo stimulativno. Skoraj ni nastopa ali prireditve v Velenju, kjer ne bi nastopali tudi učenci glasbene šole.

Razgibano glasbeno življenje s kvalitetnimi glasbenimi nastopi, polne dvorane ob koncertih, zanimanje za glasbena dogajanja zlasti mladine – to so uspehi glasbene šole „Frana Koruna – Koželjskega“ Velenje, na katere s ponosom gleda ob svojem jubileju.

M.M.

Varstvo otrok na domu

Varstvo je velik problem današnje družbe, ki spremlja skoro vsako mlado družino. V naših stanovanjih ni več prostora za dobro staro mamo, ki bi pazila na vnučke. Ta problem je v naši občini še posebno velik, ker je vsako leto zelo veliko novih rojstev, pa tudi priseljevanje narašča.

Vedno več žena je zaposlenih, saj jih v naši občini dela kar 6700 ali 36,21 odstotka. V naših vzgojnovarstvenih zavodih pa je zajetih le 873 otrok, kar je le 24,25 odstotka predšolskih otrok v občini. Od leta 1969, je bilo v varstvenih zavodih 336 otrok, kar pa je deset otrok na sto zaposlenih mater. V letošnjem letu imam v vzgojnovarstvenih zavodih 873 otrok, kar je 13 otrok na sto zaposlenih mater. Vidimo lahko, da se stanje kljub precejšnji pridobitvi prostorov ni bistveno poboljšalo.

Zavedati se moramo, da ne bomo mogli čez noč pridobiti prostorov v vzgojnovarstvenih zavodih za vse otroke, zato so poskušali najti vsaj začasne rešitve. Rezultat tega je varstvo, ki so ga pričeli uvajati letos. To je varstvo otrok od 8. meseca (ko se ženam zaključijo porodniški dopust) pa do 2. ali izjemoma 3. leta.

V našem časniku smo o tem varstvu pred kratkim že pisali in prijavitelji se je kar dvanajst tovarišč, da bi sprejele otroke v varstvo na dom. Vendar so imele le redke takšne pogoje, da so lahko sklenile pogodbe. Eden osnovnih pogojev je prostor. Za otroke mora biti zagotovljen poseben prostor, torej družine z dvosobnim stanovanjem skoraj nimajo možnosti za tako varstvo. Žene, ki se prijavljajo na razpis, morajo imeti moralno politične kvalitete.

Skupnost otroškega varstva je poleg pogojev za sprejem otrok v varstvo na dom določila tudi najvišje prejemke. Družina, ki odda otroka v takšno varstvo, mora za štiriindvajset varstvenih dni plačati za sedem do deseturno varstvo največ 900 dinarjev.

Od tega je namenjenih 400 dinarjev za redne osebne dohodke varuške, 100 dinarjev za nadurno delo, 300 dinarjev za prehrano otrok. Varuška mora kuhati kvalitetno po jedilniku, ki ji ga predloži skupnost otroškega varstva. 100 dinarjev pa je namenjenih za najemno prostorov. Tu so vštet tudi stroški čiščenja in čistilnih sredstev. Varuhinja pa lahko sprejme na dom največ pet otrok.

Za otroke, ki so v vzgojnovarstvenih zavodih, ne plačujejo celotnih stroškov, kar mnoge zelo moti. Za otroke, ki so v vzgojnovarstvenih zavodih plačuje temeljna izobraževalna skupnost vzgojno osebo, kar znaša povprečno 500 dinarjev na otroka. Zato nudijo staršem, ki imajo otroke v družinskem varstvu in ne morejo tega plačati, pomoč. Zanje lahko prosijo vsi starši katerih družinski dohodek na člana ne presega 1 800 dinarjev.

Varuškam omogočajo tudi izobraževanje. Vsaka ima v vzgojnovarstvenem zavodu mentorico, ki ji svetuje. Za zdravstveno varstvo teh otrok pa skrbi patronažna služba, ki jih redno nadzoruje.

Skupnost otroškega varstva se zaveda, kako pomembna so prva leta življenja, saj se kar 70 odstotkov otrokovih sposobnosti razvije v predšolski dobi, zato se obvezuje, da bo otrokom, ki so zajeti v družinsko varstvo, po treh letih prikrbela prostor v vzgojnovarstvenem zavodu.

IZ ŠMARTNEGA OB PAKI

UREDILI SPOMENIK

Ker je bilo okolje pri centralnem spomeniku zadnje čase precej zanemarjeno, so vse organizacije v kraju začele akcijo za izboljšanje stanja. Vse odvečno dreve in grmovje so posekali in posadili okrasne rastline in sadike rož. Postavili so tudi novo ograjo. Stroške, ki znašajo 28 tisoč dinarjev, pa je krilo industrijsko gradbeno podjetje Vegrad – poslovna enota iz Šmartnega ob Paki, ki ima patronat nad spomenikom.

Da pa bo okolica pred spomenikom še lepša, bodo pred spomenikom in med gredami položili marmornate plošče. Te

so že naročili. Upamo, da bodo dela končana do dneva republike. Preostali denar v znesku 30 tisoč dinarjev bosta prispevala KS Šmartno ob Paki (20 tisoč din) iz samoprispevka in občinska ZZB NOV (10 tisoč din) Velenje. Ob tej priliki bodo popravili tudi spomenik padlih iz prve svetovne vojne.

ZORKO KOTNIK

DVAJSET LET »SMREKE«

ZDRUŽENI USPEŠNEJŠI

Prejšnjo soboto so se zbrali na proslavo 20-letnice obstoja lesno-industrijskega podjetja „Smreka“ v Gornjem Gradu vsi delavci, predstavniki OZD „GLIN“ Nazarje ter predstavniki DPO SO Mozirje. Spregovoril je predsednik IS SO Mozirje Hubert Herček, pozdravil je uspehe tega 130-članskega kolektiva in mu zaželel še naprej uspešen razvoj. O celotnem razvoju podjetja, od ustanovitve pred dvajsetimi leti, do pridobitve modernih obratov za finalizacijo lesnih sortimentov in o programu razvoja podjetja je spregovoril predsednik delavskega sveta Ivo Pustoslavšek.

Velika odvisnost od surovinskega

J.M.

Podelili so priznanja delavcem in upokojevcem

Zahvala učencev posebne osnovne šole Velenje

Minilo je nekaj dni, odkar smo se preselili v novo šolo. Vs skupaj, učitelji in učenci smo zaživel v novih pogojih. Ti nam omogočajo enoznamenski pouk, razmahnitev svobodnih dejavnosti v prostem času in tako najboljšo izrabo otrokovega popoldanskega časa pod strokovnim vodstvom. Zato vsak dan bolj vrednotimo številne napore vseh tistih, ki so bili potrebni, da imamo danes tako lepo sodobno šolo.

Prav tem se želimo zahvaliti: Hvala vsem občanom v naši občini za njihov „DA“, vodstvu skupščine občine, ki je skrbelo, da je bila šola zgrajena. Enako se zahvaljujemo posameznikom, delavcem in predstavnikom delovnih organizacij, ki so nam kakorkoli pomagali, da smo v novi šoli. Hvala ing. Radu Planetu, vodji nadzora pri gradnji, vodji delovišča Branku Fluharju in ostalim delavcem Vegrada, ki so sodelovali pri gradnji šole, ing. Kristi Košičevi za strokovno svetovanje pri likovnem opremljanju šole, pleskarju Janezu Osolniku za pomoč pri realizaciji tega, tov. Angelci Vutkovičevi za pomoč in poklonjenost cvetje, tov. Jožetu Vanovšku za strokovno pomoč pri zunanji ureditvi šolskega prostora.

Mladinski knjigi iz Velenja za poklonjene knjige – najlepša hvala! Zahvaljujemo se tov. Slavku Geratiču – TGO Gorenje, ki je v imenu delavcev te tovarne obdaril šolo s 3 izdelki MALS gospodinjstvih aparatov, OOS v istem podjetju za finančno pomoč pri tiskanju vabil in tiskarni v Kulturnem domu za hitro opravljeno delo. Za poklonjene plastične krožce, iz katerih smo izdelali značke, se zahvaljujemo tovarni Galyp – sekretarju Stojanu Kukavici. Zahvalo smo dolžni KS Velenje – center desni breg za pozornost ob otvoritvi šole, folklorni skupini osnovne šole Anton Aškerc za uspehi nastop, rudarski godbi pod vodstvom prof. Marina za sodelovanje na proslavi in vsem ostalim, ki ste se proslave udeležili in s tem dokazali, da imate radi otroke in da cenite pridobitve naših delovnih ljudi.

Ponosni smo in srečni smo v novi šoli. Zato prav vsem še enkrat najlepša hvala – učenci in učitelji Posebne osnovne šole Velenje.

»Veseli petki« na gimnaziji

„Kaj pa ta rdeča luč, zagrjeni zastori na gimnaziji? Pa spet gimnazija.“ se pogovarjajo ljudje, ki hodijo ob sobotah v večernih urah mimo gimnazije.

Zaradi teh mnenj bi profesorji na gimnaziji skoraj ukiniti naše ples. Profesorji imajo veliko postuho za te ples. Dovolili so nam, kljub neprimeremu prostoru, vsake tri tedne enkrat, vendar izključno internega značaja, samo za gimnazijce.

Kakšen je „Veseli petek“? Vstopnina je minimalna, toliko da z njo „krijemo Jaka“, ki prinese gramofon in plošče. Vsak ples organizira en razred ob prisotnosti razrednika. Iz največjega razreda odnesemo klopi v avlo in razporedimo stole. Glasba je moderna in klasična. Pristrčno vdušje pomaga, da pozabimo na skrbi in težave.

Hudo nam je, da imamo mi ples, ostala mladina Velenja pa ne. Najbrž se bodo stvari spremenile s pridobitvijo nove večnamenske hale. Gimnazijci bi želeli, da bi nas vsi razumeli. Mladi smo in radi plešemo.

SAKI JANEŽIČ

Obeti mladih

Po programski konferenci, ki je bila sredi oktobra, smo se pogovarjali z delegati konference, ki so z optimizmom odgovarjali na zastavljena vprašanja.

BORUT KERŠIČ, predsedstvo OK ZSMS Velenje: Kot predsednik komisije za šport in rekreacijo, imam pregled nad delom v preteklem letu. Vse zastavljene naloge so

bile uresničene, celo presegi smo pričakovani. To nikakor ne pomeni, da smo slabo načrtovali. Uspeh gre pripisati gotovo nekaterim posameznikom in OO ZSMS,

Marija Arlič

Andrej Slemenšek

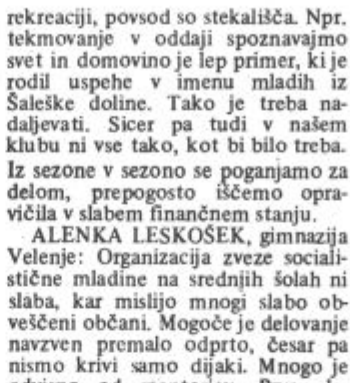

Zdenko Rahten

ki so prizadevno sodelovali na področju športa. Predolgo bi bilo naštevati številna športna srečanja in rekreacijske akcije, ki smo jih organizirali. Velik delež imajo osnovne šole s svojimi športnimi mentorji, ki so prav resno pristopile k delu na tem področju.

Možnosti za športno aktivnost in rekreacijo so v Saleški dolini odlične, zato bomo imeli organizatorji tudi poslednje odgovorne naloge, vpeljati posameznike in skupine k organizirani rekreaciji. V načrtih za prihodnje obdobje so predvidena številna športna srečanja in udeležba v rekreacijskih akcijah, povsod želimo biti pobudniki in nosilci gojitve kulture telesa.

MARIJA ARLIČ, predstavnica Saleškega študentskega kluba: Med mladimi delavci in kmeti ter študenti že dalj časa ni pravega sodelovanja. Tega se zavedamo žal prepozno, a vseeno želimo dati pobudo za navezavo tesnejšega sodelovanja, saj smo tudi mi mladinci vključeni v konferenci mladih v izobraževanju. Eni kot drugi zvrčamo krivdo za neučinkovito sodelovanje na druge, do konkretnih dogovorov pa ne pride. Sklenili smo v okviru kluba podati roko OK ZSMS Velenje in s tem vzpostaviti zaželeno vzdušje. Prepričani smo, da bo sodelovanje koristno. Na športnem in kulturnem področju, pri delovnih akcijah in

Alenka Leskošek

rekreaciji, povsod so stekališča. Npr. tekmovalne v oddaji spoznavajmo svet in domovino je lep primer, ki je rodil uspehe v imenu mladih iz Saleške doline. Tako je treba nadaljevati. Sicer pa tudi v našem klubu ni vse tako, kot bi bilo treba. Iz sezone v sezono se poganjamo za delom, prepogosto iščemo opravičila v slabem finančnem stanju.

ALENKA LESKOŠEK, gimnazija Velenje: Organizacija zveze socialistične mladine na srednjih šolah ni slaba, kar mislijo mnogi slabo obveščeni občani. Mogoče je delovanje navzven premalo odprto, česar pa nismo krivi samo dijaki. Mnogo je odvisno od mentorjev. Prve ele-

mente organiziranosti dobimo že v osnovni šoli.

ANDREJ SLEMENŠEK, Osnovna šola Biba Roeck Šoštanj: Na konferenci smo razpravljali o programu, ki je pred nami. Zdad je resnično pravi čas, da se boljše organiziramo. Mladino v osnovnih šolah je treba upoštevati, saj bo ta nadomestila starejšo generacijo. Zato bi morali posvetiti večjo pozornost zlasti nam. To bi storili v obliki seminarjev, finančne pomoči in mentorstva.

ZDENKO RAHTEN, komisija za mednarodne odnose: Na konferenci so očitali komisiji za mednarodne odnose, da se je premalo angažirala na področju mednarodne izmenjave mladine ter da je tudi ostala dejavnost bila slabša, kot je bilo planirano. Vzrok za delno resnico tega je v spremembi prvotnih načrtov zaradi krizne finančne situacije. Posamezni kandidati mladinci iz Velenja niso bili zainteresirani za mednarodno izmenjavo, ker so stroški kljub ugodnim pogojem še veliki. Sicer pa smo sprejeli goste - mladince iz Vienne in Esslingena in jim organizirali celotni aranžma ter za to potrošili znatna sredstva.

Program za prihodnje obdobje bo izdelan na osnovi finančnih možnosti, obsegal pa bo tudi domače področje, npr. pobratena mesta in občine z Velenjem.

Komisija za medsebojna razmerja pri delovni organizaciji GALIP Šoštanj

objavlja

in naslednja delovna mesta:

STRUGAR

Pogoj: poklicna kovinarska šola s 5-letno prakso

ORODJAR

Pogoj: poklicna kovinarska šola s 5-letno prakso

KLJUČAVNIČAR

Pogoj: poklicna kovinarska šola s 5-letno prakso

KLJUČAVNIČAR

za izmenovodjo v obratu gumbarna
Pogoj: poklicna kovinarska šola s 5-letno prakso

Delavci združujejo svoje delo za nedoločen čas s polnim delovnim časom. Poskusno delo v skladu s samoupravnim sporazumom o medsebojnih razmerjih delavcev. Nastop službe takoj ali po dogovoru. Osební dohodek se določí po samoupravnem sporazumu o delitvi OD. Pismene ponudbe z dokazili naj kandidati dostavijo v 15 dneh po objavi na komisijo za medsebojna razmerja pri GALIPU Šoštanj

Skad za negospodarske investicije občine Velenje ponovno razpisuje nagradni natečaj za

IME VEČNAMENSKE HALE V VELENJU

V večnamenski hali bodo naslednje dejavnosti:

1. Organizacija in izvedba razstav in sejmov
2. Izvedba športnih prireditev, primernih za dvorane
3. Prireditve s področja kulturnega, političnega in družbenega življenja

Ime naj bo lahko izgovorljivo, poudarja naj vsebino dejavnosti in nudi možnost primerne grafične oblikovanja

Komisija bo izbrala najboljši predlog in ga nagradila s 1.500 din

Predloge pošljite v zaprti ovojnici z oznako »Ime večnamenske hale« do 15. novembra 1975 na naslov:

Zavod za urbanizem Velenje, Tomšičeva 16.

RAZGLAS

Po 6. točki navodila o postopku z najdenimi predmeti (Uradni list SFRJ, št. 94/49) objavlja oddelek za notranje zadeve Skupščine občine Velenje, da so bili na območju občine Velenje najdeni naslednji predmeti:

1. Motorno kolo KOLIBRI,
2. PONY motorno kolo,
3. Kolo »TURING«,
4. Žensko kolo,
5. PONY kolo,
6. Ženska denarnica,
7. Denarnica rjave barve

Prosimo lastnike, da dvignejo najdene predmete v roku 6 mesecev po objavi tega razglasa. Predmeti so deponirani na sedežu občine Velenje v sobi številka 15.

Ogled je možen vsako sredo od 14. do 16. ure. Po poteku 6 mesecev po objavi tega razglasa bodo ti predmeti last družbenega premoženja.

Ste že naročeni na tednik Naš čas?

poroke

- Slobodan Knežević, roj. 1954, laboratorijski tehnik iz Topolšice in Marjana Bovha roj. 1955, kemijski tehnik iz Pesja

- Zarko Lesjak, roj. 1954, natak ar iz Velenja, Foitova c. in Erna Zakrajšek, roj. 1958, šivilja iz Velenja, Foitova c.

- Ivan Goršek, roj. 1940, kmetovalec iz Raven in Jožefa Jelen, roj. 1951, kmetovalka iz Zg. Razborja

- Branko Penšek, roj. 1952, pismonoša iz Topolšice in Manica Golob, roj. 1951, usnjarska delavka iz Zavodnje

- Ivan Lesjak, roj. 1951, strojnik iz Velikega vrha in Vladimira Ločan, roj. 1955, prodajalka iz Raven

- Ludvik Anželak, roj. 1953, ključavničar iz Zavodnje in Jožica Goltnik, roj. 1955, krojačica iz Gaberka

- Marjan Goršek, roj. 1952, kotlovski strojnik iz Raven in Vekoslava Švar, roj. 1955, krojačica iz Raven

- Franc Modrijan, roj. 1954, električar iz Sidol in Marija Lesjak, roj. 1952, vrtnarka iz Ljubljane

- Stanislav Krajnc, roj. 1951, električar iz Velenja, Slandrova in Marija Šivak, roj. 1958, krojaška vajenka iz Gorenja

Dobro obveščeni občani - dobri samoupravljajci

smrti

- Neža Krk, kmetovalka iz Gavic, stara 68 let

- Marija Letonje, kmetovalka iz Paške vasi št. 20, stara 78 let

- Alojzij Kokalj, upok. iz Družmirja št. 47, star 87 let

- Marija Vozlič, inv. upok. iz Šoštanja, Koroška 33, stara 70 let

- Neža Krajnc, gosp. iz Velenja, Stanetova 23 a, stara 81 let

- Marija Ocepek, upok. iz Šoštanja, Tovarniška pot 4, stara 64 let

- Friderik Ferme, delavec iz Velenja, Sercejeva 12, star 43 let

- Rajko Peršak, otrok iz Velenja, Saleška 2, star 4 leta

mali oglasi

nji okolici. Jožica Robnik, Radmirje 46, 63333 Ljubno ob Savinji.

SOBO v Velenju ali bližnji okolici iščeta dva mirna fanta. Naslov v uredništvu.

ZA DOBO DVEH LET IŠČEM SOBO in kuhinjo v Velenju ali okolici do 25 km. Stanarino plačam v naprej. Naslov na upravi lista.

PRODAM

MANJŠO STANOVANJSKO HIŠO ugodno prodam. Ogled možen vsak dan od 15. ure naprej. Paška vas 18/A.

ČISTO ŠKOTSKO OVČARJO z rodovnikom, staro 3 mesece, ugodno prodam. Slavica Mravljak, Na griču 4, Velenje.

STANOVANJE

OGREVANO SOBO nujno iščem v Velenju ali bliž-

ČESTITKA

JANEZU POLESKRENO čestitajo za uspešno opravljeni študij medicine v rednem času in ob njegovih odločitvah, da ostane v naši dolini. Njegovi bližnji sorodniki.

ZAHVALA

Ob izgubi drage žene

AMALIJE VODOVNIK

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, prijateljem in znancem, ki ste mi v najtežjih trenutkih pomagali, darovali cvetje in vence ter jo pospremili v njen poslednji dom.

Prav tako hvala kolektivoma Gorenja in REK za pomoč.

Posebno se zahvaljujem vsem govornikom za poslovilne besede, pevskemu zboru za zadnji pozdrav ter č. duhovščini za opravljeni obred

Žalujoči: mož Anton

ZAHVALA

Ob prerani in boleči izgubi dragega moža, očeta

MIRKA BRLOŽNIKA

se iz srca zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem za darovano cvetje, izraze sožalja in številno spremstvo na njegovi zadnji poti.

Enako se zahvaljujem gasilskemu društvu Škale. Prav tako vsem gasilcem okolice Velenja, govornikom za poslovilne besede, pevskemu zboru in godbi za zadnji pozdrav ter č. duhovščini za obred.

Vsem še enkrat srčna hvala.

Žalujoči: žena Pavla, hčerka Ivica, sin Miran, mama, sestra Ivanka, brat Ciril z družino ter drugo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob izgubi ljubljenega sinka

BRANKA HRASTNIKA

iskrena hvala vsem, ki ste ob nenadni smrti našega malega Branka z nami sočustvovali, mu prinašali cvetje in nas tolažili.

Posebna zahvala g. župniku Božanku, tov. ravnatelju Kordežu, razredni učiteljici tov. Weindorfer, učiteljem in součencem osnovne šole Karel Destovnik Kajuh za prisotnost v težkih urah ločitve.

Žalujoči: starši in bratje

ZAHVALA

Ob tragični izgubi najinega ljubljenega sinka in bratca

LEONČKA KLANJŠKA

se iskreno zahvaljuje vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, sosedom za darovano cvetje in vence, izraze sožalja in številno spremstvo na njegovi zadnji poti v mnogo prerani grob.

Posebna zahvala družinama Zalokar in Kos za nesebično pomoč v najtežjem trenutku ter kolektivu vzgojno-varstvenega zavoda Anice Černejeve iz Celja za izkazano pozornost.

Neutolažljiva mamica in sestra

Pokal tudi Velenjčanom

Miklavžina in Edo Hojan zmagovalca med posamezniki. V Ljubljani so na svečan način pričeli 10. jubilejni jesenski kros, ki ga prireja atletska zveza Slovenije za pokal „Dela“. Sodelovalo je kar 43 občinskih reprezentanc z več kot 1200 tekmovalci. Med najštevilnejšimi so bili tudi atleti iz Velenja, ki tudi tokrat niso ostali praznih rok. Osvojili so pokal „Dela“ za ekipno zmago med mlajšimi člani, med posamezniki pa je na 4000 m dolgi progi zmagal Edo Hojan. To je bila njegova četrta zaporedna zmaga na republiškem jesenskem krosu v Ljubljani. Med 300 starejšimi pionirji je že kmalu po startu prišel v vodstvo talentirani tekač iz Velenja Stanko Miklavžina in po 1500 metrih tudi prepričljivo zmagal. Tudi ostali Velenjčani so se uvrstili med najboljše. V teku na 1500 m za starejše mladinke je Andreja Šverc bila druga za Nado Šober iz Raven na Koroškem. Renata

Zupančič je bila osma, ekipa Velenja pa je zavzela 4. mesto. Članice so tekle 2000 m in velenjska ekipa je zavzela 4. mesto. Med najboljšimi mladinci je med 115 tekači, ki so tekli na progi, dolgi 2000 m, je Velenjčan Ivan Lampret osvojil drugo mesto za Ravenčanom Štrucem. Za ekipo Velenja v konkurenci mlajših članov, kjer je zmagal Hojan, so osvojili 3. mesto Boris Britovšek in 10. mesto Zvone Hižar.

Ekipa članov v teku na 6000 m je bila druga za celjskim Kladivarjem. Peter Anič je bil 5. Milan Balek 6. in Tone Vedenik 9. Tudi letos so se atleti Velenja izkazali na največji republiški atletski prireditvi 10. jubilejnem jesenskem krosu in s tem znova dokazali, da spadajo med najboljše slovenske atletske kolektive.

ŠPORT

NOGOMET

POMEMBNA ZMAGA RUDARJA

Velenjčani so v Lendavi dosegli doslej najpomembnejšo zmago, ko so premagali moštvo Nafta z rezultatom 1:0 (0:0). Tako so odvzeli obe točki enemu od kandidatov za vrh lestvice. Lendavci so nastopili oslabiljeni, vendar to ne zmanjšuje uspeha gostov, ki so prikazali zelo dobro igranje, žal pa so dosegli le en zadetek. Strelec gola je bil Nedeljkič tri minute pred koncem tekme. V naslednjem kolu 9. novembra se bosta v Velenju sre-

čali moštvi Rudarja in Branika iz Maribora.

Lestvica po 9. kolu:

Rudar	9	9	0	0	31:6	18
Branik	9	6	2	1	19:6	14
Nafta	9	5	2	2	15:7	12
Steklar	9	5	2	2	19:14	12
Aluminij	9	4	1	4	17:15	9
Rakičan	9	4	1	4	13:12	9
Dravinja	9	2	4	3	11:16	8
Bakovci	9	3	1	5	13:15	7
Kovinar	9	2	3	4	12:16	7
Straža	9	3	1	5	7:19	7
Beltinka	9	1	1	7	8:24	3
Peca	9	1	0	8	7:24	2

Delitev točk v Šoštanju

● Uspehi velenjskih rokometišev

V zadnjih kolih so Velenjčani, ki tekmujejo v conski ligi, dosegli vidne uspehe. Svoje vrste so pomladili s petimi mladinci: Zemljakom, Medvedom, Vrtovcem, Alisnagičem in vratarjem Skokom. Tako so 18. oktobra premagali Vuzenico z rezultatom 35:20. Največ golov so dali: Fidej 12, Javornik 8, Silovšek 6. Izkazali so se tudi mladinci Medved, Zemljak, Vrtovec, Alisnagič. V soboto je ekipa Velenja premagala Kovinar z rezultatom 32:23. Največ golov je dal nekdanji vratar Zajec, in to kar 9. Ekipa je z enajstimi točkami na četrtem mestu, kljub temu da imajo finančne težave, ovira pa so tudi nesporazumi v klubu.

v 8. kolu slovenske rokometne lige so se v Šoštanju v borbi za drugo mesto na lestvici pomerili rokometiši Šoštanja in Jadrana iz Kozine. Rezultat derbija je bil neodločen 28:28 (13:15).

V prvem delu so bili gostje v prednosti, saj so ves čas vodili s prednostjo 2 golov in niso dovolili domačinom, da bi rezultat obrnili v svojo korist. Šele po odmoru je domačim rokometišem uspelo kar trikrat izenačiti. Tri minute pred koncem pa so povedli z 28:26. Vendar v dramatičnem zaključku niso uspeli obdržati vodstva, saj so gostje v zadnjih sekundah igre rezultat izenačili. Gole so dosegli: Melanšek 8, Skornšek 6, Jančič 5, Kompan 4, I. Vavčnik 2, in Lesjak 1.

Lestvica po 8. kolu:

Sešir	8	7	1	0	189:151	15
Šoštanj	8	5	1	2	203:178	11
Jadran	8	4	3	1	184:164	11
Izola	8	5	0	3	151:163	10
Minerva	8	4	1	3	198:187	9
Tržič	8	4	0	4	181:170	8
Radgona	8	3	0	5	162:168	6
Branik	8	2	2	4	163:171	6
Polet	8	2	2	4	175:186	6
Brežice	8	3	0	5	207:221	6
Dobova	8	2	1	5	173:184	5
Mlinotest	8	1	1	6	176:219	3

Tekma Jugoslavija - Luksemburg v Ljubljani

V našem časniku smo zabeležili veselo novico, da bo v večnamenski hali v Velenju rokometno srečanje Jugoslavija - Luksemburg.

Dobra volja Velenjčanov, da bi halo, ki še ni povsem gotova, spravili nared za tako pomembno tekmo, je bilo premalo. Kot nam je povedal direktor hale Edo Blažek, je glavni vzrok odpovedi tekme ogrevanje hale, ki trenutno ne deluje. Če bi šlo samo za tekmo, bi to lahko uredili. Obe reprezentanci pa sta imeli v planu še enotedenske priprave. Žal smo tako izgubili pomembno prireditev v naši novi hali.

Prvaki v orientaciji

Članska ekipa atletskega kluba Velenje se je udeležila republiškega tekmovanja v orientacijskem pohodu, ki je bilo na Otočcu pri Novem mestu. Na tekmovanju je sodelovalo 175 ekip iz vse Slovenije. Naslov republiškega prvaka pri članih so osvojili Velenjčani v sestavi: Jakob Grošelj, Stanko Koselj in Ivan Bizjak.

● IZ ŠMARTNEGA OB PAKI

Tečaj za voznike motornih vozil

Avto-moto sekcija pri Ljudski tehniki v Šmartnem ob Paki je priredila tečaj za voznike amaterije motornih vozil A in B kategorije. Ta predavanja obiskuje nad 35 kandidatov. Prijavilo se jih je še več, a jih zaradi majhne predavalnice ne morejo več sprejeti.

Interesenti se radi prijavljajo na tečaje pri Avto-moto društvu v Šmartnem ob Paki, ker vedo, da ima društvo poleg sposobnih predavateljev tudi štiri inštruktorje s predpisanimi kvalifikacijami za praktične vožnje.

ZORKO KOTNIK

Razpisna komisija za vodilna delovna mesta ZGORNJESAVINJSKE KMETIJSKE ZADRUGE MOZIRJE

razpisuje

prosta delovna mesta:

1. vođa komercialnega sektorja
2. vođa kmetijskega sektorja
3. vođa ZE Ljubno, Luče in Solčava

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje pogoje:

- pod 1) da imajo visoko ali višjo izobrazbo ekonomsko-komercialne ali kmetijske smeri in tri oziroma pet let delovnih izkušenj
- pod 2) da imajo visoko ali višjo izobrazbo kmetijske stroke in tri oziroma 5 let delovnih izkušenj
- pod 3) da imajo visoko, višjo ali srednjo izobrazbo kmetijske stroke in eno, tri oziroma pet let delovnih izkušenj.

Pismene prijave s kratkim življenjepisom in dokazili o izpolnjevanju pogojev sprejema razpisna komisija v roku 15 dni od dneva razpisa.

Razpisna komisija

-Linhartov amaterski oder- Pesje vabi k sodelovanju vse, ki se želijo ukvarjati z dramsko dejavnostjo

Prijavite se lahko osebno v prostorih Doma družbeno-političnih organizacij v Pesju, vsak torek in petek od 16. do 18. ure, ali pismeno na naslov:

Osojnik Drago, Pesje 171, 63320 Velenje. Prijave sprejemamo do 15. novembra t. l.

PISMA BRALCEV

● Regres za malice

V ljubljanski Nami kupujejo nekatera podjetja za svoje delavce bone, s katerimi lahko ti koristijo popust za malice, pa z njimi nabavijo živila v samopostrežni trgovini Name. Ne razumem pa, zakaj bi morali kupci nabaviti živila v vrednosti 100 dinarjev (takšni so namreč največkrat boni), če so boni namenjeni za malice. Tudi, če greš v restavracijo, bi moral naročiti malico, ali kar koli že naročiš, v vrednosti bona. Trgovke, oziroma natakariče namreč nikoli nimajo drobiža (bonov manjših vrednosti), denarja pa v primeru, ko plačaš z bonom, ne vračajo.

● Posvetovalnica za dojenčke

V Velenju imamo dobro organizirano zdravstveno službo, tudi dispanzer za predšolske otroke dobro ordinira. Tako imamo organizirano posvetovalnico za dojenčke vsak ponedeljek in četrtek. V to posvetovalnico ne nosijo matere svojih otrok samo iz Velenja in bližnje okolice, ampak tudi iz precej oddaljenih krajev in imajo s prevozom pogosto precej težav, saj jim tudi vreme ni več naklonjeno.

Zgodi pa se, da prinese mati otroka v posvetovalnico in opazi na šipi pred vhomod poleg drugih še listek, na katerem piše: „Posvetovalnica za dojenčke zaradi cepljenja odpadé“. V Velenju imamo veliko virov obveščanja, a v našem zdravstvenem

domu lepijo listke kar na šipe, kar je res najbolj enostavno, vendar za matere, ki prinesejo otroke iz Plešivca v Velenje v slabem vremenu peš, to ni enostavno.

● Koliko časa še!

Koliko časa se bomo morali tisti, ki uporabljamo regionalno cesto Polzela - Velenje preko partizanskega Andraža in Ložnice, še voziti po makadamu?

Lani je krajevna skupnost Arnače s samoprispevom in dotacijo občinske skupščine Velenje asfaltirala 1600 m te ceste, za 700 m, kolikor spada še pod občino Velenje, pa je zmanjkalo denarja. Preostalih 6 km ceste, ki spada pod občinsko skupščino Žalec, bi bilo prav tako treba asfaltirati; Radi bi vedeli, kaj je doslej v zvezi s tem že ukrenila občinska skupščina. Delegati krajevne skupnosti Arnače so večkrat proslili republiško skupnost za ceste za pomoč pri asfaltiranju preostalih 700 m ceste, a so vedno naleteli na gluha ušesa.

Krajevna skupnost Arnače bi lahko sredstva samoprispevka vložila v krajevne ceste, tako pa se je zavedala, da je cesta Polzela - Velenje veliko bolj potrebna asfaltne prevleke.

Zaradi neurejene ceste smo prikrajšani tudi za lokalni promet Polzela - Arnače - Velenje in zato tudi naši šolarji pešajo v lepem in slabem vremenu po več km, da pridejo do prve avto-busne postaje.

Tokrat podlegla Drava

Nogometiši Šmartnega nadaljujejo s serijo uspešnih iger v SNL. Na domačem igrišču so visoko premagali Dravo iz Ptuja z rezultatom 6:1 (3:0). Že v prvih minutah igre je Prašnikar imel priložnost, da povede svojo ekipo v vodstvo, vendar je preveč okleval. Vse je kazalo, da bodo domači s težavo dosegli zadetek, saj so gostje zelo uspešno nastajali offside znake in zaustavljali napade domačih. Toda že v 28. minuti je Prašnikar razbil njihove upe, ko je z glavo dosegel prvi zadetek. V prvem delu so napadali Šmartnega dosegli še dva zadetka, strelca pa sta bila Omladič v 36. in Benetek v 42. minuti. V začetku drugega polčasa so domačini nekoliko popustili, kar so gostje izkoristili in znižali rezultat. Kmalu zatem pa so Šmarčani ponovno prevzeli pobudo in si ustvarili nekaj zrelih priložnosti. Eno izmed njih je v 73. minuti izkoristil najboljši strelec lige Prašnikar in povisal rezultat na 4:1. Le minuto za tem je Denžič dosegel peti zadetek, v zadnjih minutah pa še enega in tako postavil končni rezultat tekme.

V predtekmi so mladinci Šmartnega premagali vodečo ekipo VCNL Dravo z 2:0. SMARTNO: Filipovič, Zeleznik, Hanžekovič, Kompan, F. Podgoršek, A. Podgoršek, Žalig (Denžič), Hribernik, Benetek (Urankar), Prašnikar, Omladič.

J. KRAJNC

ROKOMET

Poraz na domačem igrišču

Rokometiši Šmartnega so doživele že drugi poraz na domačem igrišču. Tokrat so morale priznati premoč ekipi Kamnika, ki se je v Šmartnem predstavila z zelo lepo in borbeno igranje. Slavile so zaslužno zmago 15:12 (6:4). Po enakovrednem začetku so gostje prevzeli pobudo in si priigrle dva zadetka prednosti, ki so jo v drugem delu še povečale. Pred koncem srečanja so domačinke zaigrale nekoliko bolj učinkovito in poskušale rezultat izenačiti. Toda vse njihove strele na gol je zaustavila izredno razpoložena vratarica Kamnika. Na sprotne strani pa so gostje dosegle še nekaj lepih zadetkov in si zagotovile zaslužno zmago.

ŠMARTNO: Pevnik, Z. Kolenc, F. Kolenc 4, M. Podjavoršek, Tajnšek, Krevzel, B. Jeraj 2, Šmerc 6. D. Jeraj, Gril, N. Podjavoršek, Meh.

J. Krajnc

